

MISJE

SERCEM
KOŚCIOŁA

MYSYJNE MATERIAŁY
LITURGICZNE NA
TYDZIEŃ MISYJNY
2023

SPIS TREŚCI

	Wprowadzenie
	Orędzie
	Modlitwa na każdy dzień
	Niedziela – 22 X Misje sercem Kościoła
	Poniedziałek – 23 X Rodzina w sercu Kościoła
	Wtorek – 24 X Dzieci w sercu Kościoła
	Środa – 25 X Księża i konsekrowani w sercu Kościoła
	Czwartek – 26 X Żywy Różaniec w sercu Kościola
	Piątek – 27 X Chorzy i cierpiący w sercu Kościola
	Sobota – 28 X Wolontariusze w sercu Kościola
	Dodatek dla dzieci
	Statystyka misyjna

Misyjne Materiały Liturgiczne

MISJE SERCEM KOŚCIOŁA

TYDZIEŃ MISYJNY 2023

TYDZIEŃ MISYJNY ONLINE

missio.page.link/TM2023_playlist

FILMY

missio.page.link/TM2023

MATERIAŁY

Papieskie Dzieła Misyjne
Warszawa 2023

Missio-Polonia
Wydawnictwo Papieskich Dzieł Misyjnych
01-015 Warszawa, Skwer kard. Stefana Wyszyńskiego 9
tel. (22) 838 29 44

Zespół redakcyjny:
ks. Maciej Będziński, s. Monika Juszka RMI,
ks. Jarosław Tomaszewski,
Elżbieta Polkowska, Anna Sobiech

Korekta:
Ewa Mościcka, Joanna Przypolska

Skład:
Krzysztof Kopania

ISSN 1232-6100

WPROWADZENIE

„Misje sercem Kościoła”

„Potrzeba pilnych działań misyjnych Kościoła w sposób naturalny zakłada coraz ściślejszą współpracę misyjną wszystkich jego członków na każdym szczeblu” – napisał papież Franciszek w *Orędziu na Światowy Dzień Misyjny 2023*. Przeżywany w październiku Tydzień Misyjny daje nam okazję do pogłębienia misyjnej współpracy zgodnie z papieską zachętą. To czas intensywnego zaangażowania na rzecz tych, którzy jeszcze nie słyszeli Dobrej Nowiny o Zbawicielu. W tegorocznym orędziu papież podkreśla zależność między spotkaniem ze Zmartwychwstałym a misyjnością, zachęcając: „[...] nasze głoszenie niech będzie radosnym opowiadaniem o Chrystusie Panu, [...] o cudach, jakie Jego miłość uczyniła w naszym życiu”.

W tym roku oddajemy do Waszej dyspozycji materiały liturgiczne pod hasłem „Misje sercem Kościoła”. Im bliżej serca Jezusa, wsłuchując się w głos Ewangelii, tym bardziej w centrum Kościoła. Mamy nadzieję, że przygotowane przez nas teksty, modlitwy, rozważania oraz multimedia będą dobrym impulsem rozpoczynającym współpracę misyjną.

Niedziela Misyjna to możliwość wsparcia duchowego i materialnego tych dzieł, które na terytoriach misyjnych potrzebują naszego gestu miłosierdzia. Każdy może wnieść swój wkład: modlitwą i działaniem, ofiarami pieniężnymi i cierpieniem. „Papieskie Dzieła Misyjne są ważnym narzędziem promowania tej współpracy misyjnej na płaszczyźnie duchowej i materialnej. Dlatego zbiórka ofiar z okazji Światowego Dnia Misyjnego jest przeznaczona na Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary” (Franciszek, *Orędzie na Światowy Dzień Misyjny 2023*). W tym szczególnym dniu połączmy zatem wysiłki i starania, by

wszystkie nasze plany i pomysły służyły kościelnej wizji budowania Funduszu Solidarności Misyjnej.

Bardzo dziękuję każdemu z Was – duszpasterzy, katechetów, animatorów i współpracowników! Dzięki Waszym misyjnym sercom wiele innych serc może doświadczyć miłości, współtworząc Światowy Dzień Misyjny.

Ks. dr Maciej Będziński, dyrektor krajowy PDM

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA ŚWIATOWY DZIEŃ MISYJNY

22 października 2023 r.

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

na 97. Światowy Dzień Misyjny

22 października 2023 r.

Rozpalone serca, nogi ruszające w drogę (por. Łk 24, 13-35)

Drodzy bracia i siostry!

Na tegoroczny Światowy Dzień Misyjny wybrałem temat inspirowany relacją uczniów z Emaus, z Ewangelii św. Łukasza (por. Łk 24, 13-35): „Rozpalone serca, nogi ruszające w drogę”. Ci dwaj uczniowie byli zdezorientowani i rozczarowani, ale spotkanie z Chrystusem w słowie i w łamanym chlebie rozpaliło w nich entuzjazm, by wyruszyć ponownie do Jerozolimy i głosić, że Pan prawdziwie zmartwychwstał. W ewangelicznym opisie, za pomocą kilku wyraźnych obrazów, zauważamy przemianę uczniów: *serca płoną*, gdy Jezus wyjaśnia Pisma, *oczy się otwierają*, gdy rozpoznają Jezusa i, wreszcie, jako punkt kulminacyjny *nogi wyruszają w drogę*. Rozważając te trzy aspekty, które wyznaczają drogę uczniów-misjonarzy, możemy odnowić naszą gorliwość na rzecz ewangelizacji w dzisiejszym świecie.

1. Rozpalone serca, „kiedy Pisma nam wyjaśniał”. Słowo Boże oświeca i przemienia serca w misji.

W drodze z Jerozolimy do Emaus serca dwóch uczniów były smutne – co odbijało się na ich twarzach – z powodu śmierci Jezusa, w którego uwierzyli (por. w. 17). Wobec porażki ukrzyżowania Mistrza runęła ich nadzieja, że jest On Mesjaszem (por. w. 21).

A oto „gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi” (w. 15). Tak jak na początku przy powołaniu uczniów, także teraz w chwili ich zagubienia, Pan podejmuje inicjatywę, by zbliżyć się i iść obok nich. W swoim wielkim miłosierdziu nigdy nie męczy się trwaniem przy nas, niezależnie od naszych wad, wątpliwości, słabości, pomimo tego, że smutek i pesymizm powodują, iż stajemy się „nierozumni i leniwi w sercu” (w. 25), ludźmi małej wiary.

Dziś, podobnie jak wówczas, Zmartwychwstały Pan jest blisko swoich uczniów-misjonarzy i idzie obok nich, zwłaszcza wtedy, gdy czują się zagubieni, zniechęceni, zalęknieni w obliczu tajemnicy nieprawości, która ich otacza i chce przygnębić. Dlatego „nie pozwólmy się okraść z nadziei!” (*Evangelii gaudium*, 86). Pan jest większy od naszych problemów, zwłaszcza gdy napotykamy je głosząc światu Ewangelię, bo ta misja jest przecież przede wszystkim Jego misją, a my jesteśmy tylko Jego pokornymi współpracownikami, „sługami nieużytecznymi” (por. Łk 17, 10).

Wyrażam moją bliskość w Chrystusie ze wszystkimi misjonarzami i misjonarkami na świecie, szczególnie z tymi, którzy przeżywają trudne chwile: Zmartwychwstały Pan, drodzy przyjaciele, jest zawsze z wami i widzi waszą ofiarność i wasze poświęcenie dla misji ewangelizacji w odległych miejscach. Nie każdy dzień życia jest słoneczny, ale pamiętajmy zawsze o słowach Pana Jezusa, skierowanych do przyjaciół przed Jego męką: „na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat” (J 16, 33).

Po wysłuchaniu dwóch uczniów na drodze do Emaus, Zmartwychwstały Jezus „zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykładał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego” (Łk 24, 27). A serca uczniów zapłonęły do tego stopnia, że nawzajem się pytali: „Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?” (w. 32). Bo Jezus jest żywym Słowem, jedynym, który może rozpalić serce, oświecić je i przemienić.

W ten sposób lepiej rozumiemy stwierdzenie św. Hieronima: „Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa” (*In Is.*, Prolog). „Jeśli Pan nas nie poprowadzi, niemożliwe jest zrozumienie głębi Pisma Świętego. To działa również w drugą stronę: bez Pisma Świętego wydarzenia z misji Jezusa oraz Jego Kościoła w świecie są niemożliwe do odczytania” (*Aperuit illis*, 1). Dlatego znajomość Pisma Świętego jest ważna dla życia chrześcijanina, a jeszcze bardziej dla głoszenia Chrystusa i Jego Ewangelii. W przeciwnym razie cóż przekażemy innym, jeśli nie własne pomysły i plany? I czy zimne serce może kiedykolwiek rozpalić serca innych?

Pozwólmy więc, aby zawsze towarzyszył nam Zmartwychwstały Pan, który wyjaśnia nam sens Pisma Świętego. Pozwólmy, by On rozpałił nasze serca, oświecił nas i przemienił, abyśmy mogli głosić światu Jego tajemnicę zbawienia z mocą i mądrością, które pochodzą od Jego Ducha.

2. Oczy, które „otworzyły się i rozpoznały Go” przy łamaniu chleba. Jezus obecny w Eucharystii jest szczytem i źródłem misji.

Rozpalone słowem Bożym serca sprawiły, że uczniowie z Emaus poprosili tajemniczego Wędrowca, aby pozostał z nimi, gdy zapadał wieczór. A gdy zasiedli do stołu, otworzyły się im oczy i rozpoznali Go, kiedy połamał chleb. Decydującym elementem, który otwiera oczy uczniom, jest sekwencja czynności wykonywanych przez Jezusa: wzięcie chleba, pobłogosławienie go, połamanie i podanie im. Są to zwykłe gesty żydowskiego ojca rodziny, ale wykonane przez Jezusa Chrystusa z łaską Ducha Świętego, odnawiają dla dwóch współbiesiadników znak rozmnożenia chlebów, a zwłaszcza znak Eucharystii, sakramentu ofiary krzyżowej. Ale w chwili, gdy rozpoznają Jezusa w tym, który łamie chleb, „On zniknął im z oczu” (Łk 24, 31). Ten fakt pozwala nam zrozumieć istotną rzeczywistość naszej wiary: Chrystus, który łamie chleb, staje się teraz Chlebem łamanym,

dzielonym z uczniami i przez nich spożywanym. Stał się niewidzialny, ponieważ teraz wstąpił w serca uczniów, aby jeszcze bardziej je rozpaścić, skłaniając ich do ponownego bezzwłocznego wyruszenia, aby przekazać wszystkim wyjątkowe doświadczenie spotkania ze Zmartwychwstałym! Zmartwychwstały Chrystus jest więc tym, który łamie chleb, a jednocześnie jest Chlebem łamanym dla nas. I dlatego każdy uczeń-misjonarz jest powołany, aby tak jak Jezus i w Nim, dzięki działaniu Ducha Świętego, stać się tym, który łamie chleb i tym, który jest chlebem łamanym dla świata.

W związku z tym należy pamiętać, że zwykłe łamanie chleba z głodnymi w imię Chrystusa jest już chrześcijańskim działaniem misyjnym. Tym bardziej łamanie Chleba eucharystycznego, którym jest sam Chrystus, jest działaniem misyjnym *par excellence*, ponieważ Eucharystia jest źródłem i szczytem życia i misji Kościoła.

Przypomniał nam o tym papież Benedykt XVI: „Nie możemy zatrzymać dla siebie miłości, którą celebруем w tym sakramencie [Eucharystii]. Domaga się ona ze swej natury, by była przekazana wszystkim. Tym, czego świat potrzebuje, jest miłość Boga, spotkanie z Chrystusem i wiara w Niego. Dlatego Eucharystia nie tylko jest źródłem i szczytem życia Kościoła, ale również jego misji: «Kościół autentycznie eucharystyczny jest Kościołem misyjnym»” (*Sacramentum caritatis*, 84).

Aby przynosić owoce, musimy trwać zjednoczeni z Nim (por. J 15, 4-9). A to zjednoczenie dokonuje się przez codzienną modlitwę, zwłaszcza w *adoracji*, w milczącym trwaniu w obecności Pana, który jest z nami w Eucharystii. Pielęgnowując z miłością tę komunie z Chrystusem, uczeń-misjonarz może stać się mistykiem w działaniu. Niech nasze serca zawsze tęsknią za towarzystwem Jezusa, szepcząc żarliwą prośbę tych dwóch uczniów z Emaus, zwłaszcza gdy nadchodzi ciemność: „Zostań z nami, Panie!” (por. Łk 24, 29).

3. Nogi ruszające w drogę – radość opowiadania o Zmartwychwstałym Chrystusie. Wieczna młodość Kościoła, który zawsze wyrusza ku innym.

Gdy uczniom otworzyły się oczy i rozpoznali Jezusa po „łamaniu chleba”, „w tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy” (por. Łk 24, 33). To wyruszenie z pośpiechem, by podzielić się z innymi radością ze spotkania z Panem, pokazuje, że „radość Ewangelii napędza serce oraz całe życie tych, którzy spotykają się z Jezusem. Ci, którzy pozwalają, żeby ich zbawił, zostają wyzwoleni od grzechu, od smutku, od wewnętrznej pustki, od izolacji. Z Jezusem Chrystusem rodzi się zawsze i odradza radość” (*Evangellii gaudium*, 1). Nie można prawdziwie spotkać Jezusa Zmartwychwstałego i nie zostać rozpalonym pragnieniem opowiedzenia tego wszystkim. Dlatego pierwszym i głównym bogactwem misji są ci, którzy rozpoznali Chrystusa Zmartwychwstałego w Piśmie Świętym i w Eucharystii i którzy noszą w sercu Jego ogień, a w swoim spojrzeniu Jego światło. Mogą oni dać świadectwo życia, które nigdy nie umiera, nawet w najtrudniejszych sytuacjach i najbardziej mrocznych chwilach.

Obraz „nóg ruszających w drogę” przypomina nam raz jeszcze o odwiecznej aktualności *missio ad gentes*, misji powierzonej Kościołowi przez Zmartwychwstałego Pana, aby ewangelizować każdego człowieka i każdy lud, aż po krańce ziemi. Dziś, bardziej niż kiedykolwiek, ludzkość zraniona wielkimi niesprawiedliwościami, podziałami i wojnami potrzebuje Dobrej Nowiny o pokoju i zbawieniu w Chrystusie. Dlatego korzystam z okazji, by powtórzyć, że „wszyscy mają prawo otrzymać Dobrą Nowinę. Chrześcijanie mają obowiązek głoszenia jej, nie wykluczając nikogo, nie jak ktoś, kto narzuca nowy obowiązek, ale jak ktoś, kto dzieli się radością, ukazuje piękny horyzont, ofiaruje upragnioną ucztę” (tamże, 14). Nawrócenie misyjne pozostaje głównym celem, jaki musimy sobie postawić jako

jednostki i jako wspólnota, ponieważ „działalność misyjna stanowi wzorzec każdego dzieła Kościoła” (tamże, 15).

Jak stwierdza Paweł Apostoł, miłość Chrystusa porywa nas i motywuje (por. 2 Kor 5, 14). Chodzi tu o podwójną miłość: miłość Chrystusa do nas, która pociąga, inspiruje i wzbudza naszą miłość do Niego. I właśnie ta miłość sprawia, że Kościół wychodzący ku światu jest wiecznie młody. Wiecznie młodzi są również wszyscy członkowie Kościoła, którzy mają misję głoszenia Ewangelii Chrystusa, przekonani, że „za wszystkich umarł po to, aby ci, co żyją, już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał” (w. 15). Każdy może wnieść wkład w ten ruch misyjny: modlitwą i działaniem, ofiarami materialnymi i duchowymi oraz świadectwem własnego życia. Papieskie Dzieła Misyjne są ważnym narzędziem promowania tej współpracy misyjnej na płaszczyźnie duchowej i materialnej. Dlatego zbiórka ofiar z okazji Światowego Dnia Misyjnego jest przeznaczona na Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary.

Potrzeba pilnych działań misyjnych Kościoła w sposób naturalny zakłada coraz ściślejszą współpracę misyjną wszystkich jego członków na każdym szczeblu. Jest to główny cel drogi synodalnej podjętej przez Kościół, której kluczowymi słowami są: *komunia, uczestnictwo, misja*. Ta droga z pewnością nie powoduje koncentrowania się Kościoła na sobie; nie jest też procesem powszechnego sondażu, aby zdecydować, jak w parlamencie, w co należy wierzyć i co praktykować, a czego nie, zgodnie z ludzkimi preferencjami. Jest to raczej wyruszenie w drogę, podobnie jak to uczynili uczniowie z Emaus, słuchając Zmartwychwstałego Pana, który zawsze dołącza do nas, aby wyjaśniać nam sens Pisma Świętego i łamać dla nas chleb, abyśmy z mocą Ducha Świętego mogli pełnić Jego misję w świecie.

Tak jak dwaj uczniowie opowiadali innym o tym, co wydarzyło się w drodze (por. Łk 24, 35), tak i nasze głoszenie niech będzie radosnym

opowiadaniem o Chrystusie Panu, o Jego życiu, męce, śmierci i zmartwychwstaniu, o cudach, jakie Jego miłość uczyniła w naszym życiu.

Zatem i my ruszajmy w drogę na nowo, oświeceni spotkaniem ze Zmartwychwstałym i ożywieni Jego Duchem. Wyruszymy z rozpalonymi sercami, otwartymi oczami, nogami gotowymi do drogi, aby rozpalić inne serca słowem Bożym, otworzyć inne oczy na Jezusa w Eucharystii i zaprosić wszystkich do wspólnego kroczenia drogą pokoju i zbawienia, które Bóg w Chrystusie dał ludzkości.

Święta Maryjo, Matko drogi, Matko uczniów-misjonarzy Chrystusa i Królowo misji, módl się za nami!

Rzym, u św. Jana na Lateranie, 6 stycznia 2023 roku, w Uroczystość Objawienia Pańskiego.

A handwritten signature in black ink that reads "Franciscus". The script is cursive and elegant, with a prominent capital 'F'.

Franciscus

MODLITWA NA KAŻDY DZIEŃ

Proponujemy, aby każdego dnia października dodawać jedno wezwanie do modlitwy wiernych.

- 1 X Za siostry zakonne, aby na wzór św. Teresy od Dzieciątka Jezus z miłością i oddaniem wspierały misyjne dzieła Kościoła.
- 2 X Za misjonarzy i wolontariuszy oraz pracowników socjalnych, którzy opiekują się osobami starszymi, niepełnosprawnymi, chorymi i umierającymi.
- 3 X O pokój serca i umocnienie wiary dla wierzących oraz misjonarzy pracujących w miejscach ogarniętych wojną, konfliktami zbrojnymi lub totalitaryzmem.
- 4 X Za misjonarzy, aby w duchu św. Franciszka z Asyżu pociągali przykładem bezinteresownej miłości, prostotą życia, ewangeliczną radością i szacunkiem wobec dzieł stworzenia.
- 5 X O nowe i święte powołania do życia kapłańskiego i zakonnego, zwłaszcza w krajach Europy Zachodniej i Bliskiego Wschodu.
- 6 X Za chorych i cierpiących, aby w relacji z Chrystusem odnaleźli pocieszenie, nadzieję i siłę, a przez Misyjne Apostolstwo Chorych także poczucie misji i radość ewangelizacji.
- 7 X Za osoby z parafialnych grup misyjnych i róż Żywego Różańca, aby na wzór bł. Pauliny Jaricot były dla swoich bliskich, przyjaciół i znajomych „żywą Ewangelią”.

- 8 X Za instytucje, stowarzyszenia i wspólnoty powołane do wspierania misyjnych dzieł Kościoła, aby ich działania były przeniknięte duchem Ewangelii.
- 9 X Za ludzi wyrzuconych poza margines życia społecznego, cierpiących duchowo i fizycznie, aby w spotkaniu ze świadkami Ewangelii doświadczyli bezinteresownej, uzdrawiającej miłości.
- 10 X Za misjonarzy niosących Dobrą Nowinę w najciemniejsze miejsca świata, aby swoim świadectwem życia pomagali odkryć moc Bożego Miłosierdzia ludziom szukającym światła.
- 11 X Za młodzież zaangażowaną w misyjny wolontariat, aby czas formacji i wspólnych działań zaowocował w ich życiu głębszą wiarą w Chrystusa i Jego Kościół.
- 12 X Za seminarzystów w Peru, Indiach i na Madagaskarze, beneficjentów Papieskiego Dzieła św. Piotra Apostoła, aby nie zabrakło im naszego modlitewnego i materialnego wsparcia.
- 13 X O prawdziwy pokój w naszych sercach i w sercach ludzi na całym świecie – we wspólnotach rodzinnych, narodowych i międzynarodowych.
- 14 X Za dzieci zaangażowane w Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, aby wzrastały w wierze, nadziei i miłości chrześcijańskiej, dając innym przykład braterstwa i solidarności.
- 15 X Za papieża, aby Duch Święty umacniał go i prowadził we wszystkich przedsięwzięciach i decyzjach, zwłaszcza dotyczących niesienia światu Dobrej Nowiny.
- 16 X Za wszystkich księży, osoby konsekrowane i świeckie zaangażowane w Kościele, aby na wzór bł. o. Pawła Manny i bł. Pauliny Jaricot ożywiali misyjnego ducha wśród swoich bliskich i znajomych.

- 17 X O dobre przygotowanie i opiekę Ducha Świętego dla przyszłych misjonarzy, w szczególności dla studentów Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie.
- 18 X O dary Ducha Świętego dla osób przygotowujących się do przyjęcia sakramentu bierzmowania.
- 19 X Za wszystkich kapłanów i biskupów, aby w ich słowach i działaniach była widoczna troska o jedność Kościoła i jego misyjne ożywienie.
- 20 X Za wychowawców i nauczycieli, aby wspierali młodzież w duchu braterstwa i solidarności, niwelując wszelkie przejawy agresywnej rywalizacji i przemocy.
- 21 X O szczególne łaski i pokój dla kobiet oczekujących dziecka, aby mogły całym sercem cieszyć się darem macierzyństwa.
- 22 X O rozwój Papieskich Dzieł Misyjnych we wszystkich diecezjach i parafiach na całym świecie, aby były jasnym znakiem jedności Kościoła.
- 23 X O miłość, wiarę i pokój w rodzinach, aby były fundamentem prawdziwych wartości i głębokich międzyludzkich więzi.
- 24 X Za dzieci całego świata, aby otoczone troską i miłością najbliższych dojrzewały do samodzielności i odpowiedzialności.
- 25 X Za osoby konsekrowane, aby ich obecność i świadectwo życia pociągały wierzących ku świętości, a dla wątpiących były jasnym znakiem Bożej obecności.
- 26 X Za wspólnoty róż Żywego Różańca, aby ich modlitwa i współpraca z Papieskimi Dziełami Misyjnymi wносиła w życie parafii prawdziwą radość i nową jakość wiary.

- 27 X Za chorych i cierpiących, aby we wspólnotach kościelnych byli otoczeni szczególną troską i opieką.
- 28 X Za młodych ludzi, aby w kluczowym momencie swojego życia otworzyli się na działanie Ducha Świętego i wybrali szczęście oparte na ewangelicznych radach.
- 29 X Za wszystkich ochrzczonych, aby w chwilach trudności i przesładowań nie poddawali się zwątpieniu ani pragnieniu odwetu, lecz całym sercem ufali Bożemu miłosierdziu.
- 30 X Za dziennikarzy i pracowników środków społecznego przekazu, aby w przekazywaniu informacji kierowali się umiłowaniem prawdy i szacunkiem do każdego człowieka.
- 31 X Za dobroczyńców i współpracowników Papieskich Dzieł Misyjnych, aby Bóg stokrotnie nagroził ich wielkoduszność, a zmarłych przyjął do swojego Królestwa.

NIEDZIELA – 22 PAŹDZIERNIKA

MISJE SERCEM KOŚCIOŁA

Komentarz na wejście

„Misje sercem Kościoła” – to temat przewodni tegorocznego Tygodnia Misyjnego. Częściej chyba słyszymy, że to Eucharystia jest „sercem Kościoła”. Ona stanowi prawdziwe źródło życia Kościoła i świadczy o jego żywotności. Ale nie ma tu żadnej sprzeczności. Eucharystia rodzi misje. Uczestnicy Eucharystii zawsze na koniec są posłani, by głosić Ewangelię i nieść światu pokój Chrystusowy. Niech dzisiejsza modlitwa czyni nas wspólnotą otwartą na natchnienia Ducha Świętego, który nas jednoczy i przygotowuje do misji.

Akt pokuty

- Panie Jezu, Ty pragniesz, byśmy głosili Twoją Ewangelię całemu światu, *zmiłuj się nad nami.*
- Chryste, Ty znasz nasze grzechy, słabości, lęki i ograniczenia, *zmiłuj się nad nami.*
- Panie Jezu, Ty nigdy nie pozostawiasz nas samotnych na drogach naszego powołania, *zmiłuj się nad nami.*

Modlitwa wiernych

Zjednoczeni z naszymi braćmi i siostrami na całym świecie, zanosimy pokorne prośby do Ojca Niebieskiego.

– Za wszystkich ludzi, aby odkrywali w sobie dar dziecięstwa Bożego i budowali wzajemne relacje w duchu szacunku, współpracy i dążenia do pokoju. *Ciebie prosimy...*

– Za Kościół Chrystusowy, jego pasterzy i wszystkich podejmujących w nim szczególną odpowiedzialność, aby czerpali z mądrości Boga i nie ustawali w głoszeniu Dobrej Nowiny o zbawieniu. *Ciebie prosimy...*

– Za chorych, samotnych, bezdomnych, skrzywdzonych, zagubionych na drogach świata, za uchodźców, ofiary wojen i wszystkich znajdujących się w trudnych sytuacjach życiowych, aby doświadczali Bożej miłości dzięki ofiarnej służbie braci i sióstr. *Ciebie prosimy...*

– Za misjonarki i misjonarzy pełniących posługę we wszystkich zakątkach świata, aby czerpali siły z Eucharystii i wspierani modlitwą całej wspólnoty Kościoła odważnie realizowali Chrystusowe postanie. *Ciebie prosimy...*

– Za osoby wspomagające dzieło misji poprzez modlitwę, ofiarowane cierpienie i dary materialne, aby doznawały autentycznej radości ze swojej służby, a ich pomoc była przyjęta z wdzięcznością i dobrze wykorzystana. *Ciebie prosimy...*

– Za naszą Ojczyznę i za wszystkich Polaków, aby za przyczyną Maryi i św. Jana Pawła II pozostali wierni Bogu i otwierali swoje serca na misyjne potrzeby Kościoła powszechnego. *Ciebie prosimy...*

– Za zmarłych misjonarzy, dobroczyńców i przyjaciół misji, za zmarłych bliskich naszym sercom, aby doświadczyli Bożego miłosierdzia i uzyskali dar nieba. *Ciebie prosimy...*

– Za nasze zgromadzenie liturgiczne, abyśmy umocnieni przez słowo Boże oraz Eucharystię coraz bardziej angażowali się w dzieło ewangelizacji. *Ciebie prosimy...*

Miłosierny Boże, wysłuchaj naszej modlitwy, którą zanosimy z wielką ufnością w Twoją dobroć i wstawiennictwo świętych patronów misji oraz patronów naszej umiłowanej Ojczyzny. Tobie chwała na wieki wieków. Amen.

Procesja z darami

Jezu Chryste, nasz Panie i Zbawicielu, który ofiarujesz samego siebie w tej Eucharystii, przyjmij dary swojego Kościoła.

– Świecę, która przypomina nam, że czynisz nas światłem świata i dajesz zdolność zapalania ludzkich serc płomieniem Twojej miłości.

– *Różaniec misyjny*, który łączy w modlitwie ludzi wszystkich kontynentów i pomaga nam razem z Maryją być wiernymi Tobie aż po krzyż.

– *Chleb, wino i wodę*, które są darami Twojej opatrności i jako materia Eucharystii posłużą do bezkrwawej ofiary, jaką Ty składasz za wszystkich grzeszników.

Przyjmij, Chryste, z tymi darami nas samych i umacniaj w nas ducha szczerzej ofiarności oraz bezinteresownej służby, którą pragniemy pełnić całym naszym życiem.

Homilia do dorosłych

Oddać Bogu to, co należy do Boga. Te słowa Jezusa z dzisiejszej Ewangelii zapraszają nas do refleksji na temat miejsca Boga w naszym życiu. Jesteśmy ochrzczeni. Należymy do Kościoła. Mogłoby się wydawać czymś oczywistym, że Bóg jest na pierwszym miejscu w naszym życiu. Że naszym podstawowym pragnieniem i staraniem jest oddać Bogu wszystko: żyć dla Niego, kochać Go z całego serca oraz ze względu na Niego kochać innych ludzi, służyć Mu, podporządkować Mu wszystko. Tak powinno być. Ale dobrze wiemy, że nie zawsze tak jest. Często rozluźniamy naszą relację z Bogiem przez zaniedbania w życiu duchowym, przez różne sytuacje i okoliczności, których nie przeżywamy z wiarą i zaufaniem do Niego, czy wreszcie przez popełniane grzechy.

Dzisiaj więc weźmy sobie głęboko do serca wezwanie Jezusa: oddać Bogu to, co należy do Boga. Należymy do Niego całkowicie. Bez Niego nie możemy istnieć. Taka jest prawda, choć człowiekowi, zwłaszcza współczesnemu, towarzyszy pokusa, by siebie samego lub różne rzeczy i sprawy tego świata stawiać przed Bogiem. Odrzućmy takie myślenie. Posłuchajmy głosu Boga, który przez proroka woła: „Ja jestem Pan i nie ma innego. Poza Mną nie ma boga. [...] poza Mną nie ma nic. Ja jestem Pan i nikt poza Mną”.

Prawdę o jednym i jedynym Bogu Ojcu, Synu i Duchu Świętym głosi Kościół od dwóch tysięcy lat. Sam usiłuje tą prawdą żyć i wychodzi

z nią do wszystkich ludów i narodów. Zaszczepia wśród nich wiarę w jednego Boga i Jemu oddaje chwałę oraz dziękczynienie za owoce tej wiary, jak to wyraził św. Paweł w Liście do Tesaloniczan.

Dzisiejsza niedziela oraz cały rozpoczynający się tydzień to w Kościele intensywny czas modlitwy oraz różnorodnych działań mających pobudzić nas do misyjnego zaangażowania, a jeszcze wcześniej do uświadomienia sobie tego zadania, które polega na świadectwie życia oddanego Bogu oraz na głoszeniu wszystkim ludziom prawdy o Bogu Ojcu.

Hasło tegorocznego Tygodnia Misyjnego brzmi: *Misje sercem Kościoła*. Jak przełożyć to hasło na konkretny naszemu życiu? Odnowić i umocnić więź z Kościołem! W ten sposób jego świadectwo wobec świata będzie bardziej przekonujące i owocne. Tylko nieliczni udają się lub w przyszłości udadzą się na misje do innych krajów. Ale każdy i każda z nas, poprzez zaangażowanie się w życie Kościoła, może i powinien czynić go bardziej misyjnym. Gdy nie rozumiemy Kościoła, gdy go nie znamy, nie utożsamiamy się z nim, wtedy nie jesteśmy misjonarzami.

Wydaje się, że dzisiaj wielu ludzi, niestety także wielu ochrzczonych, posiada obraz Kościoła ukształtowany w dużej mierze przez niezbyt dobre media. Dla nich Kościół to jacyś „oni”, jacyś „obcy”, a na dodatek źli, zachłanni, gorszący. To ci, którzy chcą się wepchnąć w różne dziedziny życia, którzy chcą narzucić jakieś zasady i wartości nieprzystające do nowoczesnych, „postępowych” kryteriów budowania Polski, Europy i świata. To jacyś nawiedzeni, którzy, zamiast tęczy sztandarów z hasłami tolerancji i niczym nieograniczonej wolności, biorą do ręki krzyż i różaniec.

Ktoś, kto pragnie należeć do Kościoła w sposób żywy i pełny, kto pragnie być misjonarzem, nie może karmić się takimi obrazami. Żywy uczestnik wspólnoty Kościoła ocenia go racjonalnie i trzeźwo i dostrzega w nim zarówno dobro, jak i zło. Ale nie przestaje go kochać, pomagać i służyć.

Ktoś taki odnajduje w Kościele swój dom. Nie będzie patrzył z podejrzliwością na osobę papieża, biskupa czy kapłana, ale dostrzeże w nich Bożych posłańców, którym powierzono życiodajną naukę, władzę kierowania, uświęcania, napominania. Żywy uczestnik wspólnoty Kościoła nie będzie czuł się niewolnikiem w wypełnianiu przykazań Bożych czy kościelnych, ale przyjmie je z wdzięcznością jako gwarancję pełnej wolności i fundament pod budowanie właściwych i trwałych relacji międzyludzkich. Ktoś taki, będąc w Kościele i czując Kościół, znajdzie radość w poświęcaniu się dla Boga, składaniu Mu ofiary ze swego życia. I w ten sposób będzie najlepszym świadkiem i głosicielem prawdy o dobrym i miłosiernym Bogu.

Niech dzisiejsza Eucharystia umocni nas na drodze wierności jednemu Bogu. Niech rozpali w nas pragnienie głoszenia Dobrej Nowiny o zbawieniu, aby nasze serca stawały się żywą częścią bijącego misyjnym rytmem serca Kościoła. Odkryjmy na nowo radość z bycia apostołami Chrystusa. Mamy do spełnienia wielką misję.

Homilia do młodzieży

Co myśli dziś młody człowiek, gdy słyszy słowa: „Ja jestem Pan i nie ma innego. Poza Mną nie ma boga”? Czy nie czuje się ograniczony w swojej wolności? Czy uznaje prawdę o istnieniu Boga i o potrzebie podporządkowania się Jego władzy? Czy nie buntuje się i nie stwierdza, że minął już czas wiary w Boga, a nastał czas wiary w człowieka? Człowiek przecież posiada tak wielką wiedzę i tak rozległe możliwości, że sam sobie wystarcza... Człowiek przecież jest całkowicie wolny i może robić, co mu się podoba, a istnienie Boga podważa zasadę bezwzględnej wolności człowieka, bo Bóg domaga się, by Go słuchać... Jezus, Bóg-Człowiek, mówi: Oddajcie Bogu to, co należy do Boga! Czy współczesny młody człowiek wierzy jeszcze w autorytet Boga? Czy poznaje Boże słowo zapisane w Piśmie Świętym i otwartym sercem pragnie je realizować, dlatego że Bóg do tego wzywa?

Gdy wsłuchuję się w nauczanie Kościoła, papieża Franciszka mówiącego o młodym pokoleniu, gdy widzę transmisje z koncertów uwielbienia, ze spotkań ewangelizacyjnych, w których uczestniczą młodzi ludzie, wtedy odpowiedzi na postawione powyżej pytania tchną optymizmem i nadzieją. Chciałbym głośno wykrzyknąć: Tak! Młody człowiek wierzy w Boga! Tak! Młody człowiek jest spragniony Bożego słowa! Tak! Współczesny młody człowiek uznaje autorytet Boga i jest gotowy Go słuchać i realizować Jego wolę!

Ale gdy sprawuję Msze święte w różnych kościołach, czy to w niedziele czy w dni powszednie, np. podczas rekolekcji parafialnych, nie widzę tam młodych ludzi. Ale gdy widzę coraz częstsze zjawisko wypisywania się młodych z katechezy, to już nie jestem taki pewien, że młodzi chcą pogłębiać swoją wiarę w Boga, że chcą poznawać Kościół Chrystusowy i angażować się w jego życie. Ale gdy czytam o pustoszejących seminariach duchownych, o coraz mniejszym gronie kandydatów i kandydatek do życia zakonnego, do posługi wobec ubogich i niepełnosprawnych, o malejącej liczbie przygotowujących się do posługi misyjnej, to trudniej mi wierzyć w ducha ofiarności u młodych ludzi, w ich odwagę całkowitego poświęcenia się dla Chrystusa i Kościoła. Ale gdy spotykam młodych ludzi, którzy niczym nieskrępowani zachowują się niekulturalnie, wulgarnie, drwią z czystości, wyśmiewają wartości ewangeliczne, to trudno mi zobaczyć w nich „nadzieję świata i Kościoła”.

Młode pokolenie, zresztą tak samo, jak i starsze, nigdy nie stanowiło i nie będzie stanowić jakiegoś monolitu. Jest różnorodne. Charakteryzuje się tym, co piękne i szlachetne oraz tym, co zawiera w sobie zło i nie skłania do optymizmu. Jednak w obiektywnej ocenie współczesnych młodych musi chyba pojawić się pewien niepokój. Nie można zbyt idealizować postępowania współczesnych młodych.

Młodzi ludzie, pokażcie światu, pokażcie Kościołowi, że w waszych sercach jest wiara. Posiadacie ogromny potencjał informacji, dostar-

czany wam przez najnowocześniejsze komunikatory, ale czy uczycie się prawdziwej mądrości? Czy nie odrzucacie zbyt szybko i zbyt łatwo wartości i zasad, które objawia Bóg w swoim Słowie, poprzez Kościół? Czy podejmujecie wystarczający wysiłek, aby kształtować swoje człowieczeństwo w duchu Ewangelii i przygotowywać się do wzięcia odpowiedzialności za świat, do wprowadzania w życie prawdy i miłości, do realizowania postawy służby, ofiary i poświęcenia?

Czy dostrzegając słabości i niedoskonałości w postawie starszych, w codziennym życiu Kościoła, podejmujecie jednocześnie wysiłek osobistej pracy nad sobą, która ma na celu kształtowanie rzeczywistości piękniejszej i lepszej? Czy nie zadowalacie się jedynie krytykowaniem, odrzucaniem i potępianiem zła ujawniającego się także w Kościele? Co czynicie, by lepiej poznać Boga? Co czynicie, by lepiej poznać i bardziej pokochać Chrystusowy Kościół, czyli samego Chrystusa? Czy jeszcze się z tym Kościołem-Chrystusem utożsamiacie? Czy uświadamiacie sobie wasze powołanie do świętości, do dawania świadectwa wiary? Jesteście ochrzczeni! Czy rozumiecie swoje zadanie uczniów Chrystusa, misjonarzy, którzy słowem, a przede wszystkim postawą życia mają ukazywać Chrystusa?

Przeżywamy Niedzielę Misyjną, a cały rozpoczynający się tydzień jest poświęcony modlitwie i różnym działaniom, które mają ożywić w nas ducha odpowiedzialności za Kościół, za jego rozwój i misję.

Modlimy się dzisiaj za was, młodzi, abyście odkryli w sobie misjonarzy, którzy stanowią bijące, żywe serce Kościoła.

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

Z Maryją, Matką Kościoła i Królową Apostołów, pragniemy zawieźć Bogu dzieło misji. Tyle ludzkich serc na całym świecie łączy się codziennie w modlitwie różańcowej. Jest to wielka siła. Doświadczają jej misjonarze pozostający przez długi czas daleko od swoich najbliższych. Gdy jednoczymy się z Maryją, Ona jednoczy nas ze swoim

Synem. Niejako splata różańcem wszystkie dzieci Kościoła. Niech nasze serca biją rytmem tej niezwykłej modlitwy.

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Zmartwychwstały Chrystus dał swoim uczniom wyraźny znak, że nadszedł już czas realizacji Jego misji: by wszyscy ludzie ujrzeli Boże zbawienie. Dziś Chrystus kieruje do swojego Kościoła te same słowa: Idźcie do wszystkich! Głoście wszystkim! Misjonarz Chrystusa ma szerokie serce, ma bystry i przenikliwy wzrok, ma wrażliwe uszy, ma ręce i nogi, które nie znają spoczynku – rozumie, że jeszcze nie wszyscy poznali Chrystusa.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Chrystus jest z nami na zawsze, aż do skończenia świata. Ta obecność realizuje się w Kościele i za pośrednictwem Kościoła. Poprzez kapłanów sprawujących Eucharystię i inne sakramenty. Poprzez duchownych i świeckich głosicieli Bożego słowa. Poprzez osoby realizujące błogosławieństwa i rady ewangeliczne. Poprzez każdego człowieka, który otwiera się na Jego obecność. Chrystus nieustannie działa. A tam, gdzie On działa, „staje się niebo”. Misjonarz Chrystusa przybliży niebo wszystkim.

3. Ześłanie Ducha Świętego

Duch Święty uzdolnił i nieustannie uzdalnia Kościół Chrystusowy do głoszenia Dobrej Nowiny wszystkim narodom. Nieoceniony Wspomożyciel, Poczyszyciel, Wyzwoliciel – Duch Święty, Dawca darów: mądrości, rozumu, rady, męstwa, umiejętności, pobożności, bojaźni Bożej. Uzdalniający ludzi do wydawania owoców: miłości, radości i pokoju, cierpliwości, uprzejmości i dobroci, wierności, łagodności i opanowania. Misjonarz Chrystusa wsłuchuje się w Jego natchnienia i przekazuje Go wszystkim.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Gdy skończyła się ziemską misję Maryi, Syn zabrał ją z duszą i ciałem do siebie, do nieba. Zjednoczona doskonale z Bogiem i tak bardzo bliska ludziom Matka Bożego Syna, Oblubienica Ducha Świętego i Matka Kościoła. Misjonarz Chrystusa uczy się od niej, jak zachowywać i rozważać w sercu Boże sprawy. Jak dawać Chrystusa innym. Jak uwielbiać Boga i dziękować Mu całym życiem. Ona jest natchnieniem. Ona jest obrazem spełnienia się ostatecznej nadziei na niebo.

5. Ukoronowanie Maryi na Królową Nieba i Ziemi

Króluje wiecznie w niebie z Bogiem Ojcem, który „wejrzął miłosiernie na jej uniżenie”, z Duchem Świętym, który znalazł w niej pokorną i wierną współpracownicę i z Synem, który wziął z niej ludzkie ciało. To królowanie nie jest jakimś „dumnym noszeniem korony”, ale pełnym miłości trwaniem w Bożej obecności. Owocuje ono źródłem łask, które Matka uzyskuje u Bożego tronu i przekazuje swoim dzieciom. Misjonarz Chrystusa pragnie jak ona i razem z nią być orędownikiem u Boga i szafarzem Bożej łaski.

Czytanka różańcowa

Misje są sercem Kościoła. Każdy ochrzczony, posłany do świata jako świadek Chrystusa oraz Jego misjonarz, tworzy to serce, gdy żyje Kościołem i gdy Kościół żyje w jego sercu. Zanim jako ochrzczeni-misjonarze skierujemy nasze kroki ku światu, by głosić Ewangelię, powinniśmy, jak św. Teresa od Dzieciątka Jezus, zadać sobie fundamentalne pytanie: jakie jest nasze miejsce w Kościele? Święta Patronka Misji odpowiedziała na nie: „Kościół ma serce, a ja w tym sercu pragnę być miłością”. Potwierdziła w ten sposób zasadnicze znaczenie miłości, która ożywia Kościół i rodzi jego misyjny dynamizm, a zarazem wskazała, co trzeba robić, aby być żywym członkiem Kościoła i aktywnym misjonarzem. Trzeba odnaleźć się w sercu Kościoła!

To, czy jestem żywym członkiem Kościoła, zależy od mojego zaangażowania w jego budowanie, od tego, czy patrzę na Kościół z troską, z mądrością i odpowiedzialnością, od tego, czy i jak utożsamiam się z Kościołem, czy pragnę i próbuję czynić go żywym, pięknym, świętym, pokornym, ubogim i służącym, czy oddaję mu swoje życie.

Kto ma takie wyobrażenie o Kościele, kto pragnie go lepiej poznać i rozumieć, ten na pewno odkryje w nim swój dom, swoją rodzinę, środowisko życia i dojrzewania do świętości.

Bardzo ważne jest rozumienie Kościoła jako wspólnoty, w której wszyscy razem i każdy z osobna mają swoje własne miejsce i swoją misję do spełnienia. Ta wspólnota zafunkcjonuje właściwie, gdy nie będzie narzucona czy nakazana, ale solidarnie przez wszystkich budowana jako rodzina i środowisko doświadczania Bożej miłości i obdarzania nią innych, środowisko wzajemnej służby i otwarcia się również na tych, którzy do Kościoła nie należą, ale są mu w jakiś sposób bliscy.

Nadszedł już czas, by zwłaszcza świeccy członkowie Kościoła zrozumieli, że nie są jedynie odbiorcami kapłańskiej posługi. Jeszcze w wielu miejscach funkcjonuje takie przekonanie, że aktywni w Kościele i rozwijający jego misję są tylko duchowni, bo to ich jedynie Pan Bóg powołuje i posyła. Ich wybiera spośród swojego ludu i daje temu ludowi, by go pouczali, uświęcali i prowadzili. A wszyscy inni mają jedynie okazać im posłuszeństwo i modlić się za nich, by dobrze realizowali swoją misję. Takie widzenie Kościoła sprawia, że duchownym przypisuje się cały wymiar aktywności i odpowiedzialności, a świeccy pozostają bierni i ograniczają się do korzystania z inicjatyw duchownych. Ten model Kościoła okazuje się już nieskuteczny. W rzeczywistości nigdy nie oddawał też właściwej i niejako naturalnej dla Kościoła symbiozy duchownych i świeckich, czyli takiej ich współpracy, która pozwoliłaby na aktywne realizowanie właściwych im powołań i wspieranie się nawzajem.

Nadszedł też czas Kościoła duchownych mądrze i odważnie współpracujących ze świeckimi, dzielących z nimi odpowiedzialność za

wiele spraw Kościoła, zwłaszcza w wymiarze materialnym, ale nie tylko. Także dzielących się zadaniami w dziedzinie ewangelizacji, duchowej formacji, kształtujących mądrych liderów, animatorów wiary, formujących świadków, pomocników, współpracowników. W tej materii również nabierało się wiele zaniedbań i nieprawidłowości. Jeszcze wielu duchownych żyje przekonaniem, że Kościół to tylko oni. Że wszystkie sprawy dotyczące funkcjonowania wspólnoty parafialnej zależą tylko i wyłącznie od duszpasterza. Że to on jest przysłowiową „alfą i omegą”, a świeccy potrzebni są jedynie do wcielenia w życie jego pomysłów i zrealizowania jego duszpasterskich wizji.

Przed nami wielka praca. Wielka wspólna praca duchownych i świeckich, której owocem ma być na nowo ukształtowane, napelnione odpowiedzialną i mądrą miłością serce Kościoła. Serce otwarte na wszystkich ludzi i gotowe do poświęcenia się dla dzieła misji.

Niech Maryja, Matka Kościoła, wspomaga nas w tym trudzie i przedstawia Chrystusowi błogosławione owoce wspólnego wysiłku modlitwy i pracy.

Ks. Michał Maciołek, diec. zamojsko-lubaczowska

PONIEDZIAŁEK – 23 PAŹDZIERNIKA

RODZINA W SERCU KOŚCIOŁA

Komentarz na wejście

Kościół jest mistycznym ciałem Chrystusa. Serce Kościoła bije rytmem miłości w relacji trzech osób: Ojca, Syna i Ducha Świętego. To zwykle w relacji rodzinnej po raz pierwszy otrzymujemy wielki skarb, jakim jest wiara.

Wartość rodziny i jej wielką rolę w dziele zbawienia ukazał sam Bóg w Nazarecie, gdzie właśnie tam, w tej podstawowej komórce społecznej, rozpoczęło się odkupienie świata.

Modlitwa wiernych

Wdzięczni Bogu Ojcu za nasze rodziny, zanieśmy do Niego pokorne prośby.

– Módlmy się za wszystkich duchownych, aby zainspirowani postawą św. Józefa potrafili odczytywać wolę Bożą. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nasz naród, aby rodzina była twierdzą wiary i patriotycznych postaw. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za chorych, aby potrafili ofiarować swoje cierpienie Bogu w intencji trwałości rodzin. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za rodziny, aby dążyły do nieba na wzór Świętej Rodziny. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za przyszyłych rodziców, aby nie lękali się przyjmować nowego życia. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych, aby modlitewne wsparcie kościelnej rodziny wyjednało im niebo. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, abyśmy dostrzegali potrzeby tych rodzin, które żyją obok nas. *Ciebie prosimy...*

Dobry Boże, który dałeś nam rodziny, spraw, prosimy, abyśmy doświadczając Twojej miłości, potrafili ją okazywać naszym bliźnim. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice radosne)

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Bóg jest rodziną, a Jego plan zbawienia zakładał działalność misyjną. Dlatego wysłał Archanioła Gabriela do młodej dziewczyny w Nazarecie, od której decyzji zależały losy odkupienia świata. Czy była świadoma wielkiej roli, jaką odegra w planie zbawienia? Wiara, decyzja i misja – to słowa, które są nierozzerwalnie związane w osobowej relacji z Panem Bogiem. Dzięki wierze otrzymujemy siły do podejmowania decyzji, które wyprowadzą nas na misyjne szlaki. Niestety zbyt często odsuwamy od siebie marzenia, które Bóg wkłada w nasze serca. Powtarzamy, że kiedyś się nimi zajmiemy. Naprawdę? Pytanie brzmi – kiedy nadejdzie odpowiedni czas? Czy nie nadszedł właśnie teraz? Maryja poczuła w sercu, że Bożych spraw nie odkłada się na później.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Osobiste spotkanie z Bogiem zazwyczaj motywuje do posługi misyjnej. To łaska wlana w serce, która charakteryzuje się troską o zbawienie innych. Nie inaczej było z Maryją, która udała się do swojej krewnej Elżbiety. Te dwie rodziny dzieliła odległość 140 kilometrów. To ciekawe, że żaden z Ewangelistów nie zapisał, w jaki sposób ta młoda dziewczyna w ciąży pokonała tak ogromny dystans. Możemy się tylko domyślać, że to dlatego, że kiedy wyruszasz w misyjną drogę, to zapamiętujesz głównie dwa kroki – ten pierwszy i ostatni. Pierwszy, związany z decyzją, zawsze stawiasz najpierw w swoim sercu. Po nim nastąpi wiele innych, aż postawisz ostatni, za którym zobaczysz wypełnienie Bożej obietnicy. To właśnie wtedy będziesz mógł wypowiedzieć swoje własne „magnificat” na wzór Maryi.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Pan Jezus rodzi się podczas wędrówki. To pokazuje, w jaki sposób Bóg chce rozpowszechnić Dobrą Nowinę. Ewangelia będzie przekazywana w relacji z człowiekiem, którego przyjdzie nam spotkać na misyjnym szlaku. Jednak zanim wyruszysz w drogę, musisz sam doświadczyć narodzin Jezusa w swoim sercu. Będzie to się wiązało z trudem, bo wszystkie wielkie rzeczy wymagają wysiłku. Pokazuje to historia Świętej Rodziny, która była osamotniona w momencie, gdy Jezus się rodził. Czasami zostajesz sam, żeby побыć tylko z Bogiem. To święty czas samotnej adoracji. Tak też i Maryja adorowała Jezusa w betlejemskiej stajence. Dopiero dzięki tej intymnej relacji będziesz gotowy podjąć misyjne wyzwanie – wyruszyć w drogę, by okazać Bożą miłość dzieciom, żonie, mężowi, każdemu człowiekowi.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Maryja i Józef czterdzieści dni po narodzeniu Jezusa przynieśli Go do świątyni jerozolimskiej, aby zgodnie z prawem ofiarować Go Bogu i złożyć ofiarę. Radość z macierzyństwa zostaje zachwiana z powodu słów Symeona: „A Twoją duszę miecz przeniknie” (Łk 2, 36). Wszyscy rodzice chcą szczęścia dla swoich dzieci. Jednakże w życiu każdej rodziny przychodzi trudności. Bardzo łatwo jest wtedy oskarżać Boga. Cierpienie, w obliczu którego staje człowiek, zasłania często obraz całości. W Józefie i Maryi mamy doskonały wzór poddania się woli Bożej. Oni wchodzi w tę trudną przestrzeń, bo wiedzą, że jeśli Bóg jest z nimi, to któż przeciwko Nim? Boża logika nie zmieniała się – Bóg nadal szuka ludzi, którzy będą Mu ufać. Czy chcesz, żeby to, o czym marzy Bóg, stało się przyszłością Twojej rodziny, tak jak stało się to u Józefa i Maryi?

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Jezus zostaje odnaleziony w świątyni po trzech dniach. To zapowiedź Jego męki, śmierci i zmartwychwstania. Niejako przygotowuje swoich rodziców na to, co ma nadejść. Na moment trudny, ale

konieczny. Największy kryzys pojawia się zazwyczaj tuż przed wielkim przełomem, który zmienia życie na zawsze i jest iskrą do przemiany innych. Ta przemiana jest możliwa tylko z Jezusem. Może nigdy byśmy się nie dowiedzieli, jak wyglądałoby nasze życie, gdybyśmy pewnego dnia nie zawrócili po to, co najważniejsze. Tak jak zawrócili Maryja z Józefem. Zrobili wiele kroków do tyłu, ale tylko po to, żeby wziąć rozpęd przed wielką misyjną przygodą. Prawdziwa zmiana w nas samych zaczyna się wtedy, kiedy rozumiemy, że nie damy rady żyć bez Boga.

Czytanka różańcowa

Siostra Łucja dos Santos w liście do kardynała Carla Caffara w 2005 r. napisała: „Ostateczna bitwa między Panem a królestwem szatana będzie o małżeństwo i rodzinę. Nie obawiaj się, ponieważ każdy, kto pracuje dla świętości małżeństwa i rodziny, zawsze będzie zwalczany i zawsze będzie napotykał wiele przeciwności, gdyż jest to kwestia kluczowa”. Potem stwierdziła: „Niemniej jednak Matka Boża zmiażdży mu głowę”. Dziś jesteśmy świadkami wypełniania się tych słów, między innymi poprzez ataki na osobę św. Jana Pawła II, dzięki któremu rodzina stała się rdzeniem nauczania Kościoła. To ona jest fundamentem, na którym opiera się stworzenie. To w rodzinie rodzi się życie, które jest budulcem Kościoła. Trwałość tej budowli powierzona jest rodzinom, które jako pierwsze kształtują kolejne pokolenia. Jest to ogromny dar, ale również wielki obowiązek, który podejmujemy podczas chrztu: „Prosząc o chrzest dla waszego dziecka, przyjmujecie na siebie obowiązek wychowania go w wierze, aby zachowując Boże przykazania, miłowało Boga i bliźniego, jak nas nauczył Jezus Chrystus”.

Słowa uczą, ale to przykłady pociągają, dlatego życie w stanie łaski uświęcającej jest duchową szatą misjonarza, który w pierwszej kolejności jest posłany do swoich najbliższych. To w rodzinie świadcząc o Bożej miłości kształtujemy misyjnego ducha i ewangeliczne postawy. To tu rodzą się przyszli święci, przez których Bóg zmienia świat.

Maria i Jan Sobierajscy

WTOREK – 24 PAŹDZIERNIKA

DZIECI W SERCU KOŚCIOŁA

Komentarz na wejście

„Szczęśliwi słudzy, których Pan zastanie czuwających” – usłyszymy w Ewangelii. Czuwanie, do którego wzywa Jezus, to nie to samo, co „tryb czuwania” w telewizorze czy komputerze, będący w istocie uśpieniem. Mamy być w każdej chwili gotowi na spotkanie z Jezusem. Takiej gotowości można uczyć się od dzieci – gdy ktoś im coś obieca, potrafią pełne nadziei wyczekiwać spełnienia obietnicy. Dzieci – ze swoją ufnością i umiejętnością czuwania – zajmują ważne miejsce w nauce Jezusa i w sercu Kościoła.

Modlitwa wiernych

Do Boga – dobrego Ojca, który troszczy się o swoje dzieci na całym świecie, zanieśmy nasze ufne prośby.

– Módlmy się za papieża, biskupów i kapłanów, by w nauczaniu i posłudze naśladowali wiernie Jezusa Chrystusa – wielkiego przyjaciela dzieci i ubogich. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za rządzących krajami – niech zabiegają o to, by w każdym miejscu na świecie dzieci były traktowane z szacunkiem i otoczone opieką. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za dzieci pozbawione rodzin, dzieci-żołnierzy, dzieci bez imienia i wszystkie, którym w jakikolwiek sposób odebrano dzieciństwo, by poznały Jezusa i odzyskały radość życia. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za dzieci należące do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci oraz wszystkie inne zaangażowane na rzecz misji – niech dobry Bóg wspiera je i błogosławi za to, że niosą prawdę o Nim rówieśnikom z całego świata. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich ochrzczonych, by pozwalali dzieciom przychodzić do Jezusa i sami prowadzili je na spotkanie z Bogiem

w modlitwie i sakramentach, w domu, w rodzinie i w szkole. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, aby nasz udział w Eucharystii łączył nas jeszcze mocniej z Chrystusem i pomagał stawać się jak dzieci, które z radością i ufnością zmierzają do Ojca w niebie. *Ciebie prosimy...*

Rozważania różańcowe (tajemnice bolesne)

Rozważając tajemnice bolesne, szukajmy w męce Pana Jezusa nauki dla nas. On – obarczony naszym cierpieniem, nawet dźwigając krzyż – nie chciał, by nad Nim płakano, lecz był zatroskany o niewiasty i ich dzieci. Módlmy się, by wszystkie dzieci świata były w sercu Kościoła, tak jak Jezus otacza je swoją bezgraniczną miłością.

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Jezus w chwili trwogi zwracał się w modlitwie do swego Ojca. Każdego dnia wiele dzieci na świecie żyje w ciągłym strachu przed tym, co je spotka. Nie wiedzą o istnieniu dobrego Ojca w niebie, do którego mogłyby zwrócić się, by zesłał im pocieszenie.

Módlmy się za dzieci, które nie słyszały o Bogu – niech i one poznają Dobrą Nowinę i swoją godność dzieci Bożych.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Jak niegdyś żołnierze biczowali niewinnego Jezusa, tak i dziś nie brakuje ludzi, którzy podnoszą rękę na niewinnych – na dzieci. Bicie, poniżanie, ranienie słowem – to wciąż zdarzające się okrutne praktyki względem najmłodszych.

Módlmy się, by dorośli na całym świecie nauczyli się widzieć w dzieciach Jezusa i nie stawali się dla nich zgorszeniem, a tym bardziej oprawcami.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Korona – niby kojarzona z królewską godnością, a miała jeszcze bardziej ośmieszyć i zranić Jezusa. Podobnie dziś nie brakuje na świecie

dzieci, którym dorośli dają piękne stroje i obiecują profity, a naprawdę robią to dla własnej korzyści.

Módlmy się za dzieci wykorzystywane, zmuszane do pracy – niech Dobra Nowina przyczyni się do traktowania ich jak dzieci Króla.

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

Piłat nie wiedział, co to jest prawda... Dlatego ten, który jest Drogą, Prawdą i Życiem, wszedł na drogę ku śmierci i to śmierci krzyżowej. Dla wielu dzieci na świecie ich drogi życia są niczym droga krzyżowa – pełno na nich bólu i cierpienia. Chore, zranione, zmuszane do pracy czy wylęknione – niosą swoje krzyże.

Módlmy się, by na tych drogach spotkały głosicielei Dobrej Nowiny, którzy niczym Szymon z Cyreny pomogą im nieść ciężary codzienności.

5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Potrzeba było śmierci Jezusa, by niektórzy wyznali wiarę w Niego. Dziś wciąż nie wszyscy dowierzają, jak wiele dzieci umiera każdego dnia... Jak wiele z nich nie dożyje dorosłości czy choćby wieku nastoletniego... Głód, choroby, wojny, brak wody – przyczyny można mnożyć, a każda z nich odbiera życie niewinnym i dzieje się to na oczach świata.

Módlmy się, by ludzie znaleźli w swych sercach miejsce dla tych najmniejszych braci, pamiętając, że cokolwiek im uczynili, uczynili Jezusowi.

Czytanka różańcowa

Jeśli nie staniecie się jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego – przestrzega Pan Jezus. Można stwierdzić, że stawiając dzieci w centrum swego nauczania – stawia je w sercu Kościoła. On sam dzieło zbawienia rozpoczął od przyjścia na świat jako dziecko – bezbronne i potrzebujące opieki najbliższych. A mimo to mędrcy rozpoznali w Nim Boga, Króla i Zbawiciela. Jakże to pouczające dla nas, by nie traktować dzieci z wyższością, nie lekceważyć ich, ale każde traktować z szacunkiem i domagać się takiego szacunku dla dzieci ze strony innych.

W czym dzieci mogą być wzorem dla nas? W wielu sprawach, a pierwszą z nich jest radość, ale nie jakakolwiek, tylko radość dzieci Bożych. Dzieci potrafią słuchać o Bogu z wielkim zaciekawieniem. Zachwycone prawdą o Ojcu w niebie, śpieszą nieść Dobrą Nowinę innym – rodzicom, bliskim, rówieśnikom. Wzorem dla nas może być entuzjazm, z jakim dzieci to robią – przejęte jakąś myślą, nie wahają się, nie kalkulują, ale każdy talent są gotowe ofiarować na rzecz spraw, których się podejmują. Przykładem mogą być dzieci z Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci. Wyrazem ich zaangażowania jest misyjny MOST – modlitwą, ofiarnością, służbą i twórczością wspierają swoich rówieśników z całego świata. Same nie ustają przy tym w coraz lepszym poznawaniu Jezusa – stała formacja biblijna i liturgiczna ożywia ich misyjny zapał. Zapał, który potrafi rozpałić dla misji niejedno dorosłe serce.

Dwunastoletni Jezus w świątyni zadziwiał słuchaczy bystrością umysłu i odpowiedziami (Łk 2, 47). Rodzice i nauczyciele także bywają czasem zaskoczeni bystrością dzieci, które na podstawie własnych obserwacji i doświadczeń potrafią dochodzić do ważnych wniosków. Potrafią też zadawać pytania – czasem niewygodne dla dorosłych. Dzieci z jednej strony inspirują do działania, z drugiej zaś jak lustra ukazują dorosłym ich wiarę i relację z Bogiem. Uczą się od dorosłych, czerpiąc z ich słów, ale przede wszystkim – z przykładu ich życia.

Los dzieci na całym świecie – także w krajach misyjnych – spoczywa w rękach dorosłych. A przecież czasem to los tragiczny: dzieci cierpią z powodu biedy, chorób, różnych form niewolnictwa. Jak bardzo potrzeba wciąż przypominania o godności tych najmniejszych i walki o nią. Potrzeba przypominania nauki Jezusa: „kto by jedno takie dziecko przyjął w imię moje, Mnie przyjmuje” (Mt 18, 5). Niech więc dzieci całego świata nieustannie pozostają w sercu Kościoła, czyli także w naszych sercach.

Dr Aneta Rayzacher-Majewska

ŚRODA – 25 PAŹDZIERNIKA

KSIĘŻA I KONSEKROWANI W SERCU KOŚCIOŁA

Komentarz na wejście

Dzisiejsze słowo Boże wzywa nas do gotowości do rozdawania dobra. Gromadzimy się na Eucharystii, gdzie Jezus Chrystus, Zbawiciel świata, jest wśród nas. To jest najlepsza godzina dzisiejszego dnia. Bóg chce tu i teraz napęłnić nas swoją łaską i pokojem i umocnić nas do bycia dobrymi. Nie robi tego wbrew naszej woli. Tylko od nas zależy, czy z miłością przyjmimy przyjście Pana. Jesteśmy wolni i Bóg to szanuje. Jednocześnie nie przestaje prosić: „Bądźcie gotowi”.

Modlitwa wiernych

Bóg jest życiem, które pragnie udzielać się wszystkim w Niego wierzącym. Prosimy więc z żywą wiarą:

– Za tych, którzy oddają swoje życie na służbę Bogu, by ich posługa była na wzór czuwających i pełnych miłości sług z dzisiejszej Ewangelii. *Ciebie prosimy...*

– Za wszystkich ludzi ochrzczonych, by mieli w sobie pewność dobrej drogi, gdy idą za wskazaniem Jezusa. *Ciebie prosimy...*

– Za misjonarzy pracujących w krajach misyjnych oraz za tych, którzy służą na zapleczu misyjnym, by napęłniał ich zapał pierwszych ewangelizatorów i świadomość wypełniania misji Chrystusa. *Ciebie prosimy...*

– Za chorych, aby ich cierpienie ofiarowane Bogu za Kościół wzbuździło nowe powołania do służby Bogu. *Ciebie prosimy...*

– Za zmarłych – za tych, którzy są w naszych sercach i za chrześcijan, którzy oddali swoje życie w obronie wiary. *Ciebie prosimy...*

– Za nas, by udział w Eucharystii napęłnił nas pokojem i mocą do wykonywania codziennych życiowych zadań. *Ciebie prosimy...*

Boże, pragniemy żyć z Tobą i dla Ciebie! Nie polegamy na niczym innym, jak tylko na Twojej łasce i miłosierdziu. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

Wraz z Maryją, kochającą i czuwającą Matką, rozważajmy tajemnice chwalebne.

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Pierwsza tajemnica chwalebna wymyka się naszej wyobraźni. Nikt, nawet uczniowie, nie widzieli zmartwychwstania Jezusa. Byli świadkami Jego śmierci, a po zmartwychwstaniu najpierw ukazał się Marii Magdalenie, a potem uczniom. Życie prawdziwie chrześcijańskie, czyli w bliskości Boga, poznaje się po owocach. O pierwszych uczniach Jezusa mówiono: „Patrzcie, jak oni się miłują”.

Módlmy się, by w nas także rozpoznawano uczniów Chrystusa.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

„Idźcie i nauczajcie... czyńcie uczniów” – to ostatnie słowa Jezusa przed odejściem do nieba. Słowa i zaufanie. Jezus ufa nam, że wiarę, którą otrzymaliśmy, zaniesiemy innym. Najpierw swoim najbliższym, a potem także tym, których spotkamy na swojej drodze.

Módlmy się, byśmy spełnili misję, do której posyła nas Jezus.

3. Zesłanie Ducha Świętego

Po odejściu Jezusa do nieba pierwszy Kościół otrzymuje dwa największe dary: Ducha Świętego i Maryję jako Matkę. Pierwszy Kościół „rodzi się” na modlitwie – natchniony przez Ducha Świętego i w obecności i modlitwie Matki.

Dzisiaj dziękujemy Bogu przez ręce Maryi, że wciąż otacza nas Boża miłość.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Gdy dotyka nas czyjeś odejście, pozostajemy w głębokim smutku. Jednak po drugiej stronie czekają ci, którzy znaleźli się tam pierwsi

i też tęsknią za nami. Tajemnica wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny to tajemnica połączenia dwóch tęskniących serc – Syna i Matki.

To tajemnica, w której zanurzamy dziś wszystkich tęskniących z miłości.

5. Ukoronowanie Maryi na Królową Nieba i Ziemi

Maryja jest wzorem spełnionego życia. Choć nie było ono pozbawione cierpienia, ostatecznie patrzymy na Nią jak na kogoś, kto wskazuje nam prostą drogę do nieba. Jej drogowskaz to trwanie przy Jezusie.

Maryja – pokorna i królująca – czeka, by nas przytulić do serca.

Czytanka różańcowa

W filmie pt. „Chosen” Ewangelia jest przedstawiona w taki sposób, by człowiek XXI wieku lepiej zrozumiał Jezusa i Apostołów. Wśród bohaterów filmu jest też Nikodem, mądry starzec, faryzeusz, człowiek poszukujący prawdy i w ukryciu zafascynowany osobą Jezusa. Jedną ze scen filmu, dotyczącą osoby Nikodema, jest szczególnie przejmująca. Gdy Jezus wyrusza z uczniami do Jerozolimy, Nikodem stoi ukryty za załomem muru i płacze. Wydaje się, że szarpie nim podwójna tęsknota. Z jednej strony chce iść z Jezusem, z drugiej – wciąż pamięta słowa, które przed chwilą powiedziała mu żona: „Ja kocham nasze życie”. Jezus wie o tej rozterce. Patrzy w stronę muru i szepce cicho: „Byłeś tak blisko”. Nikodem zaczyna jeszcze bardziej płakać, ale ostatecznie zostaje ukryty za murem. Jedyną rzeczą, którą może ofiarować Jezusowi i uczniom, jest sakiewka z pieniędzmi na drogę. „Byłeś tak blisko...”

Różnie rozumiemy w życiu to zaproszenie do bliskości z Jezusem. Są wśród nas tacy, którzy codziennie uczestniczą w Eucharystii i karmią się Ciałem Chrystusa. Są tacy, którzy codziennie modlą się różańcem i starają się żyć według Bożych przykazań. Są też tacy, których Jezus zaprasza do relacji jeszcze głębszej – do oddania Mu całego życia i całego serca.

Święta Teresa od Jezusa była zakonnicą zamkniętą w klasztorze klauzurowym. Całe swoje młode życie spędziła na modlitwie i posłudze w klasztorze. To nie zamykało jej drogi do wielkich pragnień. Chciała z miłości do Jezusa głosić Dobrą Nowinę na krańcach świata. Te pragnienia nie były możliwe do realizacji w życiu karmelitanki klauzurowej. Jak zapisała w swojej autobiografii: „Kiedy wielkie moje pragnienia zaczęły stawać się dla mnie męczeństwem, otworłam listy św. Pawła, aby znaleźć jakąś odpowiedź. Przypadkowo wzrok mój padł na dwunasty i trzynasty rozdział Pierwszego Listu do Koryntian. Przeczytałam najpierw, że nie wszyscy mogą być apostołami, nie wszyscy prorokami, nie wszyscy nauczycielami, oraz że Kościół składa się z różnych członków i że oko nie może być równocześnie ręką. Nie zniechęcając się czytałam dalej i natrafiłam na zdanie: «Starajcie się o większe dary. Ja zaś wskażę wam drogę jeszcze doskonalszą». Największe nawet dary niczym są bez miłości. Wreszcie znalazłam pokój. Zrozumiałam, że jeśli Kościół jest ciałem złożonym z wielu członków, to nie brak w nim członka najbardziej szlachetnego i koniecznego; zrozumiałam, że Kościół ma serce i to serce pała gorącą miłością. Wtedy w uniesieniu duszy zawołałam: «Znalazłam już swe własne miejsce w Kościele. W sercu Kościoła, mojej Matki, ja będę miłością»”.

Osoby konsekrowane i kapłani to ludzie pociągnięci przez Miłość. Jezus dzieli się z nimi swoją miłością i posyła ich do ludzi, by tę miłość zanieśli dalej. Godziny spędzane na samotnej modlitwie to czas odkrywania głębi Bożej miłości, to doświadczenie najgłębszej bliskości. Sprawowanie sakramentów to zaszczyt i wybranie, to największe zaufanie ze strony Boga. Nie jest to łatwa misja. Ale Bóg nie przestaje kochać. Umacnia tych, którym zawierzył najgłębsze tajemnice swego serca i zawsze czeka. Na powrót nigdy nie jest za późno. Nikodem wrócił. Choćby po to, by martwe ciało Jezusa złożyć ze czcią w grobie.

S. Beata Sabara OP

CZWARTEK – 26 PAŹDZIERNIKA

ŻYWY RÓŻANIEC W SERCU KOŚCIOŁA

Komentarz na wejście

W przekazywaniu daru wiary uczestniczymy wszyscy, choć w różnym stopniu i w różny sposób. Różaniec to mistyczna modlitwa, której istotą jest kontemplacja życia Jezusa i Maryi. Ojcowie Kościoła mówią nam, że stajemy się tym, co kontemplujemy. Gdy kontemplujemy Jezusa i Maryję, to zyskujemy ich pokorę, łagodność, miłosierdzie, radość, miłość i pokój.

Papież Paweł VI pragnął, aby różaniec stał się „modlitwą publiczną i powszechną wobec zwyczajnych i nadzwyczajnych potrzeb Świętego Kościoła, narodów i całego świata”.

Modlitwa wiernych

Prośmy, aby orędzie Bożego miłosierdzia dotarło do wszystkich zakątków świata.

– Módlmy się za cały Kościół, a szczególnie za papieża Franciszka, biskupów i kapłanów, aby z miłością i radością serca głosili wszystkim narodom Chrystusową Ewangelię. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich ludzi nieznaną Chrystusa, aby w wierze chrześcijańskiej znaleźli ukojenie swojej tęsknoty za poznaniem prawdziwego Boga. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarzy i misjonarki, aby Pan wspierał ich w trudzie i błogosławił ich posłudze misyjnej. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za wszystkich ludzi wspierających Papieskie Dzieła Misyjne poprzez dar codziennej modlitwy, cierpienia i ofiary materialnej, aby Bóg hojnie wynagrodził ich dobroć i życzliwość. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za rodziny całego świata, szczególnie małżonków żyjących w separacji, aby miłość Boża była ich siłą i nadzieją w trudach codziennego życia. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych z naszych rodzin oraz polecanych w tej Mszy św., aby miłosierny Pan przyjął ich do chwały nieba. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, aby modlitwa różańcowa pogłębiała w nas miłość i rozpałała nasze serca do głoszenia Dobrej Nowiny. *Ciebie prosimy...*

Boże, Ty pragniesz, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy, poślij robotników, aby głosili Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Niech Twój lud, pokrzepiony mocą sakramentów, kroczy drogą zbawienia i miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważanie różańcowe (tajemnice światła)

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Bóg oprócz życia cielesnego dał nam także życie duchowe i nadprzyrodzone, przez sakrament chrztu wprowadzając nas do wielkiej rodziny Kościoła. Jakże pięknym darem jest chrzest, dzięki któremu staliśmy się dziećmi Bożymi.

Prośmy o nawrócenie narodów dawno ochrzczonych, aby ich świadectwo zdobyło nowych wyznawców Chrystusa.

2. Objawienie się Pana Jezusa w Kanie Galilejskiej

Maryja w Kanie Galilejskiej powiedziała do Jezusa: „Nie mają już wina” (J 2,3). Bądźmy i my jak ona świadomi potrzeb ludzi ubogich – niezależnie od tego, czy będą to potrzeby duchowe, czy materialne. Troska o innych jest początkiem świętości. Nasze powołanie, jeśli ma być piękne, musi być przepełnione troską o bliźnich.

3. Głoszenie Ewangelii i wzywanie do nawrócenia

Rzeczą istotną w naszym życiu nie jest to, co mówimy, lecz jak żyjemy, jak kochamy i świadczymy o Jezusie Chrystusie, naszym Zbawicielu. Środkiem najbardziej skutecznym w głoszeniu jest nasza radość, przekonanie o własnym szczęściu. Jest rzeczą niemożliwą głoszenie Jezusa innym ludziom, jeśli nie posiadamy Go w sercu. Dlatego potrzebujemy ciągłego nawracania się, usuwania zła z naszego życia i wybierania dobra.

4. Przemienienie na Górze Tabor

Słuchać Chrystusa to słuchać Jego Kościoła, to wczytywać się w karty Pisma Świętego, to żyć zgodnie z przykazaniem miłości. Ukazanie Boskiego Oblicza w Synu Człowieczym było potrzebne nie Panu Jezusowi, ale Jego uczniom i nam, abyśmy odmieniali swoje życie i w miejsce lęku nabrali otuchy i odwagi, aby być odważnymi głosicielami prawd wiary.

5. Ustanowienie Eucharystii

Msza święta jest najdoskonalszą formą modlitwy, którą zanoszą lud wierny do Boga, Ojca ludów i narodów. Gdy jednoczymy się z Bogiem przez wiarę i modlitwę, wówczas odnosimy zwycięstwo nad złem. Najwięcej siły do takiej walki daje Eucharystia.

Maryjo, Królowo Różańca Świętego, która najlepiej wiesz, czym jest bliskość Jezusa, spraw, by dzięki posłudze kapłanów Chleb Eucharystyczny był rzeczywiście dzielony dla wszystkich.

Czytanka różańcowa

Październik to miesiąc modlitwy różańcowej i jak co roku zbieramy się w naszych świątyniach, bierzemy do ręki różaniec i szepcząc *Pozdrowienia anielskie*, rozmyślamy nad wielkimi tajemnicami odkupienia, które można nazwać Ewangelią Jezusa Chrystusa według Maryi.

Chociaż różaniec nie jest modlitwą liturgiczną, to papieże chwalą go w sposób nadzwyczajny i zatwierdzają różnego rodzaju stowarzyszenia różańcowe, a Kościół uposażył go licznymi odpustami. Różaniec jest równocześnie oddaniem hołdu Matce Bożej, Matce Kościoła i najlepszym sposobem uproszenia tego, co pragniemy otrzymać, gdyż modlimy się razem z Nią.

Papież Leon XIII i jego następcy uważają modlitwę różańcową za najlepszy środek przeciw złu uciskającemu dzisiejszy świat, zarówno na płaszczyźnie jednostek, jak i w stosunkach społecznych i międzynarodowych. I tak jak podczas wojny wódz rozstawia czujne straże, bacząc czy nie zjawił się gdzieś nieprzyjaciół, tak Kościół pilnie strzeże prawd wiary objawionej nam przez Boga, aby ktoś z fałszywą i zgubną nauką nie wkradł się do owczarni Chrystusa. Pomocą w tym jest różaniec, w skład którego wchodzi modlitwy, które w streszczeniu zawierają cały skarb naszej wiary – *Skład apostołski, Modlitwę Pańską, Pozdrowienie anielskie*. Chociaż skarbiec tradycji Kościoła jest bogaty w różne formy pobożności, różaniec nigdy nie utracił swojego uprzywilejowanego miejsca.

Matko Pięknej Miłości, Królowo Różańca Świętego, módl się za nami, aby z serca Jezusowego do serc naszych wniknął płomień łaski, który zniszczy wszystko, co niedoskonałe i zapali ogień świętej miłości.

Agnieszka Romańczuk

PIĄTEK – 27 PAŹDZIERNIKA

CHORZY I CIERPIĄCY W SERCU KOŚCIOŁA

Komentarz na wejście

„W sercu Kościoła, mojej Matki, będę miłością” – pisała św. Teresa z Lisieux. Kościół jest Mistycznym Ciałem Chrystusa. Ciało to ma nie tylko nogi, aby zanieść Dobrą Nowinę na krańce świata, i nie tylko ręce, aby czynić dzieła miłosierdzia. Ma również serce. Teresa nie wyjechała na misje, ale podjęła swoją małą drogę cierpienia i ofiary.

Prośmy Chrystusa, przez Maryję, która z Nim współcierpiała, abyśmy na wzór tych dwóch Najświętszych Serc, otworzyli swoje serca na Miłość Ducha Świętego.

Modlitwa wiernych

Do Boga, który posyła nam Ducha Świętego, abyśmy mogli otrzymać zbawienie wysłużone nam przez Chrystusa, zanieśmy nasze prośby.

– Módlmy się za papieża, aby umacniał w Ludzie Bożym świadomość misyjności Kościoła. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za chorych, aby swoje cierpienia jednoczyli z Chrystusem, który zaprasza ich do uczestnictwa w swoim misterium paschalnym. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za tych, którzy na co dzień opiekują się chorymi, aby wzrastało w nich poczucie sensu wykonywanej pracy oraz szacunek do podopiecznych. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarzy, aby odczuli wsparcie tych, którzy ofiarują za nich swoje cierpienia. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za umierających, aby powierzyli się z ufnością Temu, który za nich umarł i zmartwychwstał. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas samych, abyśmy nabrali pewności otrzymania darów, których się spodziewamy. *Ciebie prosimy...*

Boże, Ojczy Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez zasługi Jego bolesnej męki, udziel nam łaski takiego przeżywania trudności i cierpień, aby stały się ofiarą miłą Tobie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice bolesne)

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

Zjednoczenie chorego z męką Chrystusa dla jego własnego dobra oraz dla dobra całego Kościoła, to pierwszy skutek specjalnej łaski sakramentu namaszczenia chorych. Tak mówi Katechizm Kościoła Katolickiego.

W tej tajemnicy módlmy się o męstwo i pokój serca dla tych, którzy podejmują w Kościele cenne zadanie cierpienia dla zbawienia braci.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Ogrom bólu doświadczanego przez Jezusa podczas biczowania jest nie do wyobrażenia. Tak jak ogrom bólu przeżywanego niekiedy przez chorego może odebrać człowiekowi zmysły, a także ufność w Bożą pomoc.

Módlmy się za cierpiących, aby umacniała ich zawsze świadomość, że ból połączony z męką umierającego Zbawiciela jest bezcennym wkładem w dzieło misyjne Kościoła.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

W tej tajemnicy widzimy Jezusa opuszczonego w swoim cierpieniu, nie tylko fizycznym, ale także duchowym. Bardzo dotkliwa jest samotność tego, który cierpi. Nikt go do końca nie zrozumie, nikt nie czuje tego, co on, od cierpienia ciała po udręki psychiczne.

Módlmy się za chorych i umierających, aby swoją bezradność wobec osamotnienia w cierpieniu złączyli z przeżyciami Matki Bożej Bolesnej stojącej pod krzyżem Syna.

4. Droga krzyżowa Pana Jezusa

Droga oznacza cierpienie rozłożone w czasie. Ma swoje etapy i kolejne miejsca. Pojawiają się następujące po sobie sceny, wydarzenia, towarzyszące osoby. Podobnie jest z drogą przewlekłej choroby.

Módlmy się, aby kolejne stacje wędrówki poprzez cierpienie, które wydaje się nie mieć końca, nie osłabiły nikogo w wierze i świadomości misji pełnionej w sercu Kościoła.

5. Śmierć Pana Jezusa na krzyżu

Jezusowe poddanie się procesowi umierania jest aktem heroicznej miłości. Decyzja o przyjęciu na siebie natury człowieka śmiertelnego została zrealizowana w momencie Wcielenia. Syn Boży zdecydował się przeżyć wszystko jak my, aż do końcowego momentu śmierci.

Módlmy się za umierających, aby pamiętali, że ich los jest w rękach Tego, który po trzech dniach pokonał śmierć.

Czytanka różańcowa

O tym, że chorzy i cierpiący są w sercu Kościoła, dowiadujemy się z Pisma Świętego, katechizmu, nauczania papieży i z codziennego doświadczenia duszpasterskiego. Przeżywanie cierpienia w zjednoczeniu z Chrystusem może prowadzić nie tylko do uświęcenia samego chorego, ale i do uproszenia łask potrzebnych chociażby do działalności misyjnej Kościoła. Co zrobić jednak, kiedy cierpienie przytłacza i człowiek jest daleko od wzniosłych myśli i ducha ofiary? Papież Franciszek w Posynodalnej adhortacji *Gaudete et exsultate* daje nam pewne wskazówki, wymieniając pięć cech świętości objawiającej się w świecie współczesnym.

Pierwszym przejawem świętości jest męstwo, rozumiane jako znoszenie trudów, cierpliwość i łagodność. Świętość, jaką Bóg obdarza swój Kościół, przychodzi przez upokorzenie Jego Syna: „Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami” (1P 2,21). Papież stwierdza w tym miejscu bardzo

szczerze: „Nie mówię, że upokorzenie to coś przyjemnego, bo byłby to masochizm, ale mam na myśli drogę naśladowania Jezusa i wzrastania w jedności z Nim. Nie można tego zrozumieć na płaszczyźnie naturalnej, a świat wyśmiewa taką propozycję”.

Drugim przejawem świętości jest radość i poczucie humoru. Papież przeciwstawia ją zgorzknieniu, przesadnej koncentracji na sobie czy narzekaniu. Jeśli pozwolimy Panu, by wydobył nas z naszej skorupy i przemienił nasze życie, wtedy będziemy mogli wypełnić to, o co prosił św. Paweł: „Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się!” (Flp 4,4). Papież nie ukrywa, że istnieją chwile trudne, czasy krzyża, ale nic nie może zniszczyć nadprzyrodzonej radości. Zawsze pozostaje promyk światła rodzący się z osobistej pewności, że jest się nieskończenie kochanym, ponad wszystko.

Trzecim przejawem świętości jest parezja, która oznacza śmiałość i zapal w świadczeniu o Chrystusie. Nieraz zdarza się, że ktoś podczas pobytu w szpitalu, zamiast leżeć w łóżku i skupiać się na sobie, odwiedza innych pacjentów, dzieląc się świadectwem wiary. Dlatego papież Franciszek zachęca: „Prośmy Pana o łaskę, byśmy zbytnio nie wahali się, gdy Duch Święty żąda od nas wykonania kroku naprzód. Prośmy o odwagę apostołską, byśmy przekazywali Ewangelię innym”.

Czwarta i piąta wskazówka to trwanie we wspólnocie i na modlitwie. Człowiek cierpiący ma nieraz tendencje do izolowania się, a jednocześnie bardzo potrzebuje czyjejś obecności. Modlitwa jest kontemplowaniem Jezusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, a wreszcie otwiera nas – uczucia, pragnienia i całą egzystencję – na radość życia wiecznego. Papież Franciszek zwraca jednak naszą uwagę na szczególną formę modlitwy, jaką jest modlitwa wstawiennicza, jest ona bowiem wyrazem poczucia wspólnoty z bliźnimi.

S. Aleksandra Szyborska PDDM

SOBOTA, 28 PAŹDZIERNIKA

WOLONTARIUSZE W SERCU KOŚCIOŁA

Komentarz na wejście

Misja ewangelizacyjna Kościoła to nasza wspólna sprawa – nie jest ona skierowana tylko do osób należących do stanu duchownego. Nieocenionym dobrem staje się zaangażowanie wolontariuszy misyjnych, osób świeckich, będących wsparciem działalności duszpasterskiej osób konsekrowanych i potwierdzeniem, że Kościół jest jeden, powszechny i apostołski oraz że ta jedność prowadzi do uświęcenia każdego z nas. Módlmy się podczas tej Eucharystii, aby świadectwo naszej wiary i życia prowadziło do jedności z Chrystusem i do świętości tych, którzy Go dopiero poznają.

Modlitwa wiernych

Do Boga Ojca, który jest pełen miłosierdzia, zanośmy prośby.

– Panie, Ty wybierasz i posyłasz swoje sługi – obdarz swą mądrością i błogosławieństwem papieża Franciszka, biskupów oraz wszystkie osoby konsekrowane, aby zawsze postępowały zgodnie z Twoją wolą i odpowiadały na poruszenia Ducha Świętego. *Ciebie prosimy...*

– Panie, Ty nigdy nie zapominasz o swym ludzie – otocz swą ojcowską opieką wszystkich, którzy żyją w niedostatku, aby już nigdy nie cierpieli z powodu wojny, głodu, pragnienia, samotności i braku miłości. *Ciebie prosimy...*

– Panie, Ty podarowałaś nam sakramenty – naucz nas godnie z nich korzystać i otwierać się na źródło łask, które przez nie na nas spływają. *Ciebie prosimy...*

– Panie, Ty podarowałaś nam swojego Syna – dopomóż i pobłogosław rodzinom, które pragną i oczekują potomstwa, aby mogły doświadczyć radości płynącej z rodzicielstwa. *Ciebie prosimy...*

– Panie, Ty jesteś Królem życia i śmierci – przyjmij do swego Królestwa zmarłych misjonarzy, misjonarki i wolontariuszy misyjnych, aby już na zawsze mogli oglądać Twoje oblicze. *Ciebie prosimy...*

Boże Ojczy, Ty pragniesz zbawienia wszystkich swoich dzieci, wysłuchaj naszych pokornych próśb. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozważania różańcowe (tajemnice radosne)

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Dzieło zbawienia wzięło swój początek od Maryi, która przyjęła Boży plan na swoje życie. Choć pozdrowienie anielskie wywołało zmieszanie w sercu Maryi, zaufała i przyjęła to, co przygotował dla Niej Bóg. Czasem jedyną przeszkodą na naszej drodze ku świętości jest lęk i obawy przed tym, jak nasze „Tak!” wpłynie na dalsze życie. Boimy się, że zostanie nam odebrane coś, co kochamy, czego potrzebujemy. Warto w takich momentach przypomnieć sobie słowa Anioła: „Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga” i przyjmując je do siebie. Bóg nie chce nam odbierać szczęścia i miłości, lecz nas do nich doprowadzić, obdarzając łaską i błogostawieństwem.

Maryjo, naucz nas z ufnością wypełniać wolę Boga i słuchać Jego głosu. Towarzysz nam w drodze ku świętości.

2. Nawiedzenie św. Elżbiety

Kto żyje w Bożej obecności, zawsze niesie ją ze sobą, dokądkolwiek pójdzie. Maryja dzieli się swoim doświadczeniem z krewną Elżbietą i w jej obecności wielbi Pana Boga. Dzieli się radością, której doświadcza, jednocześnie stając w postawie dziękczynienia. Ewangeliczna radość bierze się z osobistego doświadczenia bliskości Pana Boga i to ona motywuje nas, aby nieść ją innym ludziom. Nie musi to być wyjazd na krańce świata – może tuż obok jest Twój brat lub sąsiadka, którzy potrzebują usłyszeć o Bogu i może właśnie dzięki Tobie będą mogli doświadczyć Jego obecności.

Maryjo, nasza Matko, naucz nas wdzięczności wobec Boga i uwielbienia za wszystkie dary, którymi nas obdarza. Naucz nas skromności i prostoty na wzór Twojego serca.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Okoliczności, w jakich Jezus przyszedł na świat, były zgoła inne niż kiedy Anioł zwiastował Maryi narodziny Syna Bożego. Być może radość z Bożych obietnic i wobec cudu życia przez pewien czas przyćmiła troska. Wiele rodzin z radością i utęsknieniem wyczekuje dzieci. Problem z bezpłodnością lub coraz trudniejsze warunki życia czasem rzucają cień smutku, bólu i rozczarowania na nasze rodziny.

Maryjo, która doświadczyłaś, że dla Boga nie ma nic niemożliwego, umacniaj małżeństwa, które nadal z miłością wyczekują potomstwa oraz wszystkie rodziny, które zmagają się z trudnościami bytowymi lub z niepełnosprawnością czy chorobą swoich dzieci. Niech doświadczą wsparcia i pomocy lekarzy, państwa, samorządów, bliskich i znajomych.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Najcenniejszy dar, jaki otrzymali Józef i Maryja, złożyli w ofierze w świątyni, przed swoim Bogiem. Czy i my potrafimy z pełnym zaufaniem w miłość, dobroć i mądrość Bożą oddawać Mu wszelkie nasze sprawy? Czy potrafimy Mu zawierzyć i oddać całe swoje życie pod Jego władanie?

Maryjo, wzorze wszelkich cnót, niech postawa Twoja i Twojego małżonka, Józefa, uczy nas pokory i zawierzenia we wszystkim naszemu Bogu, który jest dobry.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

„Jeśli serce przywiązuje się do Boga, jest jak Bóg” – mówił bł. Józef Allamano. Słowa te rzucają pewne światło na odpowiedź Jezusa skierowaną do Matki, która wraz ze św. Józefem szukała 12-letniego Syna: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” (Łk 2,49).

Maryjo, Matko Jezusa, naucz nas dróg i postawy Twojego Syna. Pomóż nam stać się jednością w Chrystusie.

Czytanka różańcowa

Sercem Kościoła jest Jezus Chrystus. Życiodajną siłą budującą Kościół, a zarazem najważniejszym i nieodwołalnym przykazaniem dla nas jest przykazanie miłości: „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie” (J 13,34-35). W małych i w wielkich rzeczach, zarówno w naszej codzienności, jak i podczas służby misyjnej niezwykle ważne jest otwarte i kochające serce. „Nie będziecie mogli miłować bliźniego, który jest daleko, jeśli już teraz nie macie miłości wobec tych, których spotykacie każdego dnia” – mówił bł. Józef Allamano. I dodawał: „Odrobina miłości porządkuje i prostuje każdą rzecz. Bez miłości życie wspólnotowe staje się nie do zniesienia”.

Być wolontariuszem misyjnym – oznacza podejmować codzienny wysiłek, aby kształtować postawę serca zgodnie z największym przykazaniem Chrystusa, budując z Nim relację i uzdalniając siebie do miłości, aby Jego miłość i nadzieja dotarła do każdego człowieka na świecie. Aby tak się stało, musimy stać się miłością. Musi ona przenikać nas i całe nasze życie. Tego właśnie uczy bł. Józef Allamano: „Uwierzyć w to, że kto nie płonie, ten nie rozpała, kto nie ma ognia miłości w sobie, nie może go przekazać innym”.

Barbara Kisicka, wolontariuszka Fundacji Dzieło na Misji

DODATEK DLA DZIECI

WSTĘP

Przed nami kolejny Tydzień Misyjny. Aby pomóc Państwu jak najlepiej przygotować i przeżyć ten czas z dziećmi i młodzieżą w szkołach i parafiach, przygotowaliśmy jak co roku „Dodatek dla dzieci” do „Misyjnych Materiałów Liturgicznych na Tydzień Misyjny”. Oddajemy go w Państwa ręce z nadzieją, że okaże się pomocny w animacji tego wyjątkowego tygodnia w ciągu roku.

We współpracy z katechetami, animatorami, klerykami i księżmi, którym bliskie są sprawy misji, przygotowaliśmy: trzy konspekty katechez (dla klas I–III, IV–VI oraz dla dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych), teksty, które mogą się przydać w czasie Mszy Świętej w Niedzielę Misyjną (komentarz na rozpoczęcie, wezwania modlitwy wiernych oraz przykładową procesję z darami i myślą do homilii). Nasze materiały zawierają wszelkie niezbędne pomoce, prezentacje i załączniki do wydrukowania lub odtworzenia.

Wszystkie teksty zostały opracowane w taki sposób, aby jak najbardziej przystępnie przekazać uczniom temat tegorocznego Światowego Dnia Misyjnego, pogłębić w nich świadomość bycia misjonarzami oraz chęć pomocy rówieśnikom i misjonarzom pracującym na całym świecie. Przede wszystkim zaś chcemy obudzić w nich pragnienie spotkania z Chrystusem, napełnienia się Jego miłością i niesienia tej miłości wszystkim wokół. Temat tegorocznego Tygodnia Misyjnego brzmi: „MISJE SERCEM KOŚCIOŁA”, a papież w orędziu na ten dzień przywołuje obraz uczniów idących do Emaus, zachęcając nas do tego, by nasze serca pały po spotkaniu ze Słowem, nasze oczy potrafiły rozpoznać Jezusa, a nogi chętnie wyruszyły w drogę, by nieść Chrystusową Ewangelię.

Zachęcamy do KOLOROWEGO TYGODNIA MISYJNEGO, który cieszy się coraz większym zainteresowaniem. Więcej na ten temat na następnej stronie.

Zapraszamy również na stronę internetową Papieskich Dzieł Misyjnych www.missio.org.pl do zakładki Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, na profile FB, TT i Instagram oraz na nasze kanały YT PDM i PDMD.

Dobrego misyjnego posługiwania wśród dzieci i młodzieży!
Z modlitwą

s. Monika Juszka RMI, sekretarz krajowy PDMD

Z A Ł Ą C Z N I K I

<https://missio.page.link/TM2023>

WSZYSTKIE KOLORY MISJI

DLA KAŻDEGO COŚ KOLOROWEGO!

Zróbmy razem coś dobrego, coś fajnego, misyjnego!
Kolorowo niechaj będzie, a duch misji gości wszędzie!

To już drugi rok, kiedy zapraszamy do kolorowego przeżywania Tygodnia Misyjnego w szkołach, przedszkolach i parafiach. Ubiegłoroczna propozycja spotkała się z wielkim zainteresowaniem i odzewem wielu grup, nauczycieli i animatorów. Organizowaliście w parafiach codzienną modlitwę różańcową za kolejne kontynenty, przygotowując dekoracje w odpowiednim kolorze oraz ubierając się zgodnie z zaproponowaną kolorystyką.

Kolorowo ubrani przychodziliście też do szkoły i przedszkola, czytaliście misyjne bajki z pięciu kontynentów i organizowaliście kolorowe modlitewne przerwy.

Niektórzy z was przysłali do nas zdjęcia z tego wyjątkowego tygodnia. Widać na nich wasze ogromne zaangażowanie w całą akcję, a przede wszystkim w modlitwę za misje, misjonarzy i dzieciaki w krajach misyjnych. DZIĘKUJEMY!

Również w tym roku zachęcamy do podjęcia akcji **WSZYSTKIE KOLORY MISJI!**

Przypomnę, że pomysł polega na tym, aby w Tygodniu Misyjnym w szkole czy parafii każdy dzień przeznaczyć na poznawanie jednego kontynentu. Ponieważ w symbolice misyjnej każdemu z kontynentów odpowiada konkretny kolor, zapraszamy, aby w danym dniu przychodzić ubranymi zgodnie z tymi kolorami. Na przykład:

poniedziałek – Afryka – zielony;

wtorek – Azja – żółty;

środa – Ameryka – czerwony;
czwartek – Ocenia – niebieski;
piątek – Europa – biały.

Oczywiście podział kolorów na dni tygodnia jest dowolny.

Każdego dnia warto również zorganizować „misyjną przerwę”, na której można odmówić jedną tajemnicę *Różańca* za misjonarzy posługujących na danym kontynencie. Do każdego kontynentu przyporządkowana jest również krótka modlitwa napisana przez abp. Fultona Sheena oraz wizerunek Matki Bożej. W czasie modlitwy możemy wykorzystać też zdjęcia z danego kontynentu.

Zachęcamy do wcześniejszego przygotowania gazetek ściennych i przeprowadzenia lekcji lub spotkań na temat Tygodnia Misyjnego, wyjaśnienia kolorów misyjnych, przypomnienia nazw kontynentów itp. Można włączyć w tę akcję nauczycieli innych przedmiotów: geografii, biologii, języków obcych, języka polskiego (bajki misyjne).

Wszelkie inne pomysły, zgodne z nauką Kościoła i duchem misyjnym, DOZWOLONE!

Z naszej strony proponujemy pomoce do wykorzystania dostępne w sklepie internetowym PDM (<https://misyjny-sklep.missio.pl/>) oraz jako załączniki do pobrania do tej broszury:

- modlitwa za każdy kontynent słowami abp. Fultona Sheena i wyjaśnienie znaczenia misyjnych kolorów (do druku w załączniku Z 2_1, do kupienia w PDM jako ulotka);
- tradycyjne wizerunki Matki Bożej z pięciu kontynentów;
- „Świat Misyjny” z 2022 i 2023 r. Każdy numer w całości poświęcony jest jednemu z kontynentów. (Numery archiwalne na stronie <https://missio.org.pl/swiat-misyjny/>, wszystkie numery do kupienia w PDM);

- bajki z pięciu kontynentów (w każdym numerze „Świata Misyjnego” na s. 14–15, w całości jako książka do kupienia w PDM);
- postacie świętych misjonarzy, świadków wiary związanych z danym kontynentem (w każdym numerze „Świata Misyjnego” na s. 12–13);
- zdjęcia z różnych kontynentów do wydruku (gotowe do pobrania z: missio.page.link/TM2023).

Zachęcamy do **KOLOROWEGO TYGODNIA MISYJNEGO!**

Jeśli zorganizujecie ten TYDZIEŃ we **WSZYSTKICH KOLORACH MISJI**, podzielcie się z nami, z innymi nauczycielami i animatorami owocami waszej pracy. Czekamy na zdjęcia i krótkie relacje, przysyłajcie je na adres: dziecidzieciommisji@gmail.com.

s. Monika Juszka RMI, PDM

KATECHEZA MISYJNA DLA KLAS I–III

DZIECI W SERCU KOŚCIOŁA

Założenia edukacyjne

1. Cel ogólny

Ukazanie Kościoła jako wspólnoty, którą łączy wiara w Chrystusa. Poczucie wdzięczności za Jego miłość oraz odpowiedzialności za misję i włączenie się w inicjatywy parafialne związane z przeżywaniem Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego.

2. Cele szczegółowe

Wiedza

Uczeń:

- zna pojęcie „misja” i „misjonarz”,
- wyjaśnia określenie „wspólnota Kościoła”,
- wie, czym jest Niedziela Misyjna i Tydzień Misyjny,
- zna i rozumie fragment Ewangelii Mk 10, 13–16.

Umiejętności

Uczeń:

- umie przedstawić historię powstania PDMD,
- potrafi wskazać sposoby stawania się świadkiem Jezusa Chrystusa.

Postawy

Uczeń:

- bierze czynny udział w zaproponowanych inicjatywach parafialnych podczas Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego.

3. Metody dydaktyczne

Rozmowa kierowana, pogadanka, film, rozsypanka wyrazowa, śpiew.

4. Środki dydaktyczne

Pismo Święte, obrazek Jezusa z dziećmi, filmy *Święta Matka Teresa* i *Świecka kobieta, która stoi za jednym z ważniejszych dzieł Kościoła katolic-*

kiego, różaniec misyjny, obrazki przedstawiające: serce, Piusa XI, Matkę Teresę z Kalkuty, Paulinę Jaricot; napisy: Tydzień Misyjny, Niedziela Misyjna, 22 października 2023 r., 22–28 października 2023 r., laptop, rzutnik.

PRZEBIEG KATECHEZY

1. Modlitwa – śpiew: *Jezus jest tu...*

2. *Każdy z nas należy do wspólnoty, którą jest: klasa, rodzina, Kościół. Głową Kościoła jest Pan Jezus, który bardzo kocha dzieci. Dowodem są Jego słowa (czytamy fragment Mk 10, 13–16): „Przynosili Mu również dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego». I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je”.*

Umieszczamy na tablicy obrazek Jezusa z dziećmi (załącznik Z 3_1).

Pytamy dzieci:

- *Kto przychodził na spotkanie do Jezusa?*
- *Co Pan Jezus powiedział Apostołom o dzieciach?*
- *Z kim Pan Jezus pragnie się spotykać?*
- *Dlaczego Pan Jezus pragnie się spotykać się z dziećmi?*

3. *Pan Jezus zaprasza do siebie wszystkie dzieci, gdziekolwiek mieszkają. Pragnie, by Go poznały i pokochały. W tym pomagają Mu misjonarze. Poznamy dzisiaj misjonarkę Matkę Teresę z Kalkuty. (Umieszczamy na tablicy obrazek Matki Teresy; załącznik Z 3_2). O sobie powiedziała: „Z pochodzenia jestem Albanką. Teraz jestem obywatelką Indii. Jestem także katolicką siostrą zakonną. Przez swoją pracę należę do całego świata. Ale w moim sercu należę do Chrystusa” (Matka Teresa z Kalkuty,*

Miłość – owoc, który dojrzewa w każdym czasie, Wydawnictwo Księża Marianów, Warszawa 1990, s. 43).

Matka Teresa nie żyje od 25 lat, a jej dzieło nadal się rozwija.

(Zapraszamy dzieci do obejrzenia filmiku o Matce Teresie z Kalkuty: <https://www.youtube.com/watch?v=2qVGVsCHJfY>; załącznik 3).

Nawiązując do powyższych informacji oraz filmiku, prowadzimy pogadankę z dziećmi, kto to jest misjonarz i czym są misje.

Matka Teresa swoją miłością do drugiego człowieka zaraziła dzieci, które o niej słyszały. Oto przykłady z książki: (Matka Teresa z Kalkuty, Miłość – owoc, który dojrzewa w każdym czasie, Wydawnictwo Księża Marianów, Warszawa 1990, s. 168–169):

- „W Ameryce była dziewczynka, która właśnie przyjęła swoją Pierwszą Komunię Świętą. Powiedziała rodzicom: «Mam już białą sukienkę. Proszę, wyślijcie moją sukienkę komunijną Matce Teresie, żeby ją dała jakiemuś biednemu dziecku». Rodzice dziewczynki napisali do mnie: «Nie przyszłoby nam to do głowy. Nasza córeczka nauczyła nas radości dzielenia się tym, co posiadamy».
- „Chłopczyk z bogatej rodziny w Kalkucie obchodził urodziny. Jego rodzice zawsze dawali mu dużo prezentów i urządzali wielkie przyjęcie. Tego roku synek poprosił ich, aby wszystkie pieniądze, jakie mieli na niego wydać, oddali Matce Teresie. Rano, w dniu jego urodzin rodzice przywieźli go samochodem i wręczyli mi kopertę z pieniędzmi. To dziecko wiele nauczyło swoich rodziców. To była miłość wcielona w życie. Powiedźcie to dzieciom. Powiedźcie im także, że w Kalkucie wiele dzieci nie zaprasza teraz na przyjęcie urodzinowe swoich przyjaciół, ale że dzieci te przychodzą do naszego domu dla dzieci i tam urządzają przyjęcie, a nasze dzieci są gośćmi”.
- „Nigdy nie zapomnę, jak małe hinduskie dziecko nauczyło mnie, jak kochać wielką miłością. Nie miałyśmy cukru w Kalkucie. Pewne hinduskie dziecko – czteroletni chłopczyk – dowiedziało się, że

Matka Teresa nie ma cukru. Chłopczyk ten poszedł do domu i powiedział rodzicom: «Przez trzy dni nie będę jadł cukru. Dam mój cukier Matce Teresie». Po trzech dniach rodzice przywieźli chłopca do naszego domu. Trzymał w ręczce buteleczkę z cukrem [...], cukrem małego dziecka. Wymówienie mojego imienia sprawiało mu radość, ale wiedział, że kocha wielką miłością, ponieważ kocha aż do bólu. Wyrzeczenie się cukru przez trzy dni sprawiało mu ból. Ale to małe dziecko nauczyło mnie, że gdy chodzi o kochanie wielką miłością, nie liczy się, jak wiele dajemy, ale jak wiele miłości wkładamy w dawanie”.

Zadajemy pytania:

– *Jak dzieci pomagały innym dzieciom?*

– *O czym świadczy ich zachowanie?*

W ubiegłym roku, 22 maja 2022 r., została beatyfikowana Paulina Maria Jaricot z Francji. Pokazujemy jej zdjęcie (załącznik Z 3_4). Wiedziała, że misje, misjonarze potrzebują pomocy. Otoczyła je modlitwą, zakładając Żywy Różaniec i Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary. „Mówiła, że we wspólnocie jest jak w ognisku: «Wystarczy, aby na piętnaście węgielków jeden był rozżarzony, to wnet powstanie żar ze wszystkich»” („Misyjne Materiały Formacyjne dla Dzieci, Węgielki Pauliny”, Warszawa 2022, s. 59). W momencie śmierci Pauliny w 1862 r. w samej Francji odmawiających Różaniec było 2 miliony osób. Taką siłę ma wspólnota. Zapraszamy do obejrzenia filmiku:

<https://www.youtube.com/watch?v=mqD5ZZysMFo> (załącznik Z 3_5).

4. Nawiązując do osoby Matki Teresy i Pauliny Jaricot, uświadamiamy dzieciom, że misje obejmują cały świat – wszystkie kontynenty. W tym celu umieszczamy na tablicy serce i przygotowujemy karteczki w odpowiednich kolorach z napisem kontynentu (załącznik Z 3_6), dzieci podchodzą, wybierają kolor karteczki, czytają nazwę kontynentu, a my wyjaśniamy, co oznacza dany kolor:

- biały – Europa – kolor skóry Europejczyków;
- zielony – Afryka – nawiązuje do zieleni afrykańskich lasów;
- żółty – Azja – przypomina ludy Azji;
- niebieski – Australia i Oceania – symbolizuje wody Oceanu Spokojnego;
- czerwony – Ameryka – podkreśla kolor skóry Indian.

Następnie pokazujemy różaniec misyjny, który ma identyczny zestaw kolorów.

Następnie prowadzimy pogadankę, jak my dzisiaj, teraz możemy pomóc misjonarzom, odpowiadając na zaproszenie Pana Jezusa.

5. W celu utrwalenia wiadomości dzieci podchodzą do tablicy, losują karteczkę z napisem, czytają ją i umieszczają wokół serca:

- modlić się;
- odmawiać *Różaniec*;
- pomagać chorym;
- brać czynny udział w Tygodniu Misyjnym;
- pogłębiać wiadomości o życiu dzieci na całym świecie dzięki audycji radiowej *Dzieci dzieciom misji*;
- być kolędnikiem misyjnym;
- ofiarować swoje oszczędności, by pomóc dzieciom.

6. W celu zaangażowania dzieci w przebieg Tygodnia Misyjnego w parafii wyjaśniamy, czym jest Niedziela Misyjna i Tydzień Misyjny.

Na tablicy umieszczamy napis: Niedziela Misyjna, 22 października 2023 r., zdjęcie Piusa XI (załącznik Z 3_7). Następnie wyjaśniamy, że Niedziela Misyjna to Światowy Dzień Misyjny – święto ustanowione przez papieża Piusa XI w 1926 r., które rozpoczyna Tydzień Misyjny. Dzień ten przypada w tym roku 22 października i jest czasem, kiedy staramy się być świadkami Jezusa, czyli małymi misjonarzami, przez modlitwę, wyrzeczenia, pomoc innym i wykorzystanie swoich talentów dla dobra innych ludzi.

Na tablicy umieszczamy napis: (załącznik Z 3_8) Tydzień Misyjny, 22–28 października 2023 r. Następnie wyjaśniamy, że Tydzień Misyjny to czas naszego włączenia się minimum w modlitwę różańcową w intencji misjonarzy i dzieci z krajów misyjnych, a także przygotowanie liturgii eucharystycznej.

7. Katechezę kończymy modlitwą w intencji misjonarzy i dzieci z krajów misyjnych.

Propozycja modlitwy z bł. Pauliną Jaricot:

Paulino, razem z Tobą prosimy dobrego Ojca w niebie,
żebyśmy zawsze wiedzieli, co w naszym życiu jest najważniejsze.

Tobie nie brakowało pomysłów

i zapału do ich realizacji, by pomagać ludziom.

Otwieramy nasze serca na potrzeby naszych siostr i braci,

ręce gotowe przychodzić im z pomocą

przez proste gesty miłości.

Paulino, ty od dziecka pragnęłaś być misjonarką,

my również chcemy wraz z tobą głosić światu,

że Bóg kocha każdego człowieka wielką miłością.

I choć to trudne, chcemy być gotowi na wyrzeczenia,

które ratują innych w potrzebie.

Paulino, proś dla nas

o miłość do Jezusa w Eucharystii

i odkrycie, jakim darem jest modlitwa różańcowa

we wspólnocie.

Z tobą, Paulino, kochamy Kościół i Ojca Świętego

i jesteśmy misjonarzami Jezusa.

Amen.

Załącznik Z 3_1

Załącznik Z 3_2

Załącznik Z 3_3

<https://www.youtube.com/watch?v=2qVGVsCHJfY>

Załącznik Z 3_4

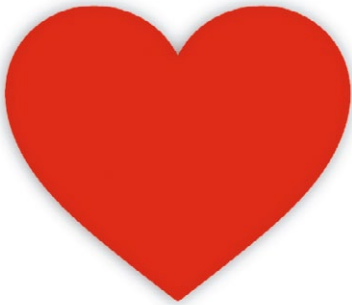

Załącznik Z 3_5

<https://www.youtube.com/watch?v=mqD5ZZysMFo>

Załącznik Z 3_6

a)

b)

EUROPA
AFRYKA
AZJA
AUSTRALIA I OCEANIA
AMERYKA

c)

- modlić się
- odmawiać <i>Różaniec</i>
- pomagać chorym
- brać czynny udział w Tygodniu Misyjnym
- pogłębiać wiadomości o życiu dzieci na całym świecie dzięki audycji radiowej <i>Dzieci dzieciom misji</i>
- być kolędnikiem misyjnym
- ofiarować swoje oszczędności, by pomóc dzieciom

Załącznik Z 3_7

NIEDZIELA MISYJNA
22 października 2023 r.

Pius XI

Załącznik Z 3_8

TYDZIEŃ MISYJNY
22–28 PAŹDZIERNIKA 2023 R.

Iwona Górecka, katechetka; Halina Krupa, katechetka, diec. radomska

KATECHEZA MISYJNA DLA KLAS IV–VI

TEMAT: BYĆ MISJONARZEM W KAŻDY CZAS

Cel ogólny:

- rozbudzenie w dzieciach pragnienia bycia misjonarzem w swoim środowisku.

Cele szczegółowe:

- przygotowanie do przeżywania Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego;
- zachęcenie do aktywnego włączenia się w działania misyjne;
- ukazanie prawdy: każdy z nas może być misjonarzem.

Metody:

- słowna (modlitwa, czytanie Pisma Świętego, rozmowa kierowana);
- drama;
- śpiew;
- projekcja filmu.

Środki:

- Pismo Święte, Ewangelia wg św. Łukasza 24, 13–35;
- chusty dla Jezusa i uczniów do dramy (jasna dla Jezusa i dwie dowolnego koloru dla uczniów);
- tablica multimedialna do projekcji filmu;
- obraz *Uczniowie w drodze do Emaus* – załącznik Z 4_1;
- zdjęcia przedstawiające kraje misyjne (np. z kalendarzy misyjnych, ewentualnie z internetu);
- kalendarz PAŹDZIERNIK 2023 – załącznik Z 4_2;
- dla uczniów kalendarz Tygodnia Misyjnego – załącznik Z 4_3;
- gitara.

PRZEBIEG KATECHEZY:

1. Modlitwa

Panie Jezu, Ty bardzo nas kochasz, opiekujesz się nami i nas prowadzisz, bardzo na nas liczysz, pragniesz, abyśmy o doświadczeniu Twojej miłości mówili innym, abyśmy w imię tej miłości czynili dobre rzeczy i pomagali naszym bliźnim.

Niech nasze dzisiejsze spotkanie na katechezie umocni nas do bycia Twoim dobrym uczniem, który odważnie, słowem i przykładem głosi Ewangelię. Amen.

2. Wprowadzenie

W najbliższym czasie będziemy obchodzić Niedzielę Misyjną i Tydzień Misyjny. Zawsze w przedostatnią niedzielę października Kościół przypomina nam o swojej działalności misyjnej (załącznik Z 4_3 – kalendarz Tygodnia Misyjnego).

Jest to taki czas, w którym mamy przypomnieć sobie o pięknej prawdzie, którą w sobie nosimy, o tym, że każdy człowiek, który kocha Jezusa, może być misjonarzem. Nie musi z tego powodu wyjeżdżać daleko, do odległych krajów, ale w miejscu, gdzie mieszka, chodzi do szkoły, gra w piłkę itp., może głosić Ewangelię, przede wszystkim swoim postępowaniem.

Jest tylko jeden konieczny warunek, aby głosić Jezusa. Trzeba Go najpierw prawdziwie spotkać, uwierzyć, że On naprawdę jest, żyje i działa w moim życiu.

3. Czytanie Pisma Świętego

Przeczytamy teraz o dwóch bohaterach biblijnych, którzy przeżyli takie spotkanie z Jezusem zmartwychwstałym. Posłuchajcie uważnie słów Pisma Świętego z Ewangelii wg św. Łukasza (Łk 24, 13–35). Spróbujcie wyobrazić sobie tę scenę, a z pomocą przyjdzie obraz.

(obraz Uczniowie w drodze do Emaus – załącznik Z 4_1)

„W pierwszy dzień tygodnia dwaj uczniowie Jezusa byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni ze sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali ze sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz

oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali. On zaś ich zapytał: «Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze?». Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: «Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało». Zapytał ich: «Cóż takiego?». Odpowiedzieli Mu: «To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A myśmy się spodziewali, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Tak, a po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. Nadto jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazły Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniają, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli». Na to On rzekł do nich: «O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?». I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego. Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: «Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił». Wszedł więc, aby zostać z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo,

połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: «Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?». W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi, którzy im oznajmili: «Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi». Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze, i jak Go poznali przy łamaniu chleba”.

Oto Słowo Boże.

4. Drama

Spróbujmy jeszcze raz przeżyć to wydarzenie. Wybierzemy spośród was trzech ochotników, którzy wcielą się w rolę Jezusa, Kleofasa i drugiego ucznia. Spróbujemy odegrać tę scenę w formie pantomimy (wybór aktorów, uczniowie zakładają odpowiednie chusty, zachęcamy, by mimiką podkreślili, że rozpoznanie Jezusa było przełomowym wydarzeniem).

5. Rozmowa kierowana

Podczas rozmowy z uczniami staramy się zwrócić uwagę na trzy elementy bardzo ważne w głoszeniu Ewangelii (nawiązanie do Orędzia papieża Franciszka na Światowy Dzień Misyjny):

- pałające serca;
- oczy, które otworzyły się i rozpoznały Jezusa;
- stopy podczas wędrówki.

Na przykładzie tego wydarzenia możemy zauważyć, że warunkiem koniecznym do tego, byśmy chcieli opowiadać o Jezusie, jest spotkanie Nim i zachwycenie się Jego nauką. Nasze serca wówczas pałają i płoną z miłości, nasze oczy muszą być wówczas otwarte i rozpoznające potrzebujących, a stopy gotowe do niesienia pomocy.

Są tacy ludzie, którzy zauroczyli się Jezusem i Jego miłością. Ich serca płoną miłością, oczy są szeroko otwarte, a stopy biegną do innych, by nieść pomoc. Domyślcie się, o kim mówię? To MISJONARZE.

6. Kim jest misjonarz?

Na podstawie zdjęć misjonarzy i z misji rozmawiamy na temat krajów misyjnych, pracy misjonarzy, potrzeb w krajach misyjnych.

Czy wierzycie, że również i wy możecie być misjonarzami?

Czy chcecie, by nasza szkoła, parafia była miejscem działania misyjnego?

Zapraszam do obejrzenia filmu. Zobaczymy w nim małych misjonarzy, takich jak wy...

7. Projekcja filmu

Film *Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci w Polsce* – fragment:

<https://youtu.be/k4fn7wRUbds>.

Od 1 min 17 s. do końca, fragment dotyczy Papieskich Dzieł Misyjnych w Polsce

(czas ok. 4 min).

8. Tydzień Misyjny – zaproszenie do konkretnych działań

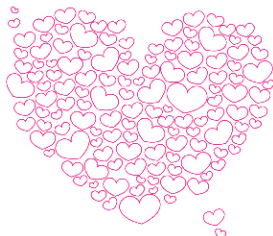
Wymieńcie, proszę, te działania, które już znacie, w których uczestniczyliście w naszej szkole i naszej parafii.

Chcę was teraz zaprosić do włączenia się w obchody tegorocznej Niedzieli Misyjnej i Tygodnia Misyjnego. W tym roku Niedzielę Misyjną będziemy obchodzić pod hasłem: MISJE SERCEM KOŚCIOŁA.

Na tablicy umieszczamy hasło (załącznik Z 4_4):

(duże czerwone serce stworzone z czerwonych małych serc)

MISJE

KOŚCIOŁA

9. Czy chcesz być misjonarzem?

Kościół cały czas pomaga misjonarzom i wspiera wszelkie działania pomocowe w krajach misyjnych. Jest to wielkie dzieło miłości stworzone z małych lub wielkich czynów poszczególnych ludzi. Każdy człowiek może być misjonarzem. Także my możemy dołączyć do tego wielkiego misyjnego dzieła.

Przyjmijcie dzisiaj zaproszenie, by w Tygodniu Misyjnym szczególnie o tym pamiętać. Pomóc wam w tym mogą kalendarze (załącznik Z 4_3 – kalendarze dla uczniów). Każdy nasz czyn miłości będziemy zaznaczać na kalendarzach serduszkami. Postarajmy się codziennie w Tygodniu Misyjnym pomodlić się za misje modlitwą Zdrowaś Maryjo. Każdą modlitwę odnotujmy w kalendarzu, rysując serduszko. Jeśli weźmiecie udział w Różańcu misyjnym w kościele lub w jakikolwiek inny sposób zaangażujecie się w animację Tygodnia Misyjnego, w danym dniu w kalendarzu także narysujecie serduszko. Krótko mówiąc, niech nasze kalendarze misyjne zapełnią się serduszkami. Nasze dobre uczynki dołączymy do uczynków wszystkich obchodzących Tydzień Misyjny i w różny sposób wspierających misje. Dzięki temu wielkie serce całego Kościoła zabije wielką miłością dla misji. I my też będziemy w tym mieli wielki udział.

Serduszkowe kalendarze wyślemy do PDMD, aby nasi koledzy w krajach misyjnych wiedzieli, że się za nich modlimy i im pomagamy.

10. Modlitwa – śpiew

Zaśpiewajmy na koniec hymn Misyjnego Synodu Dzieci Z Ojcem Świętym budzimy do misji, niech to będzie nasza modlitwa o dobre wypełnienie misji, do której wzywa nas również Ojciec Święty: <https://youtu.be/OqAygwC1En0>. (załącznik Z 4_5)

Dorota Rogalewicz, archidiec. łódzka

KATECHEZA MISYJNA DLA KLAS INTEGRACYJNYCH I DLA DZIECI O SPECJALNYCH POTRZEBACH EDUKACYJNYCH

TEMAT: UCZEŃ JEZUSA W DROGĘ WYRUSZA!

Cele katechetyczne:

(wymagania ogólne)

- ukazanie prawdy o powszechności powołania misyjnego;
- kształtowanie postawy odpowiedzialności za misje i misjonarzy.

Cele szczegółowe:

- zapoznanie z biblijną historią uczniów z Emaus;
- kształtowanie postaw wdzięczności za to, co mamy, i troski o tych, którym możemy pomóc;
- uwrażliwienie na potrzeby dzieci w krajach misyjnych i misjonarzy;
- nauczenie daty Tygodnia Misyjnego i zachęcenie do modlitwy za misjonarzy w tym czasie.

Zadanie nauczyciela religii:

- zapoznanie z biblijną historią uczniów z Emaus;
- odniesienie tej historii do naszego życia, pokazując, że my też jesteśmy uczniami Jezusa;
- uwrażliwienie na sytuację misjonarzy i dzieci w krajach misyjnych, zachęcenie do modlitwy za nich, szczególnie w Tygodniu Misyjnym.

TREŚCI – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE:

Uczeń:

- samodzielnie potrafi opowiedzieć historię uczniów z Emaus;
- samodzielnie wyjaśnia, co to znaczy być uczniem Jezusa;

- potrafi w modlitwie dziękować za to, co ma, i wstawiać się za dziećmi z krajów misyjnych;
- potrafi pomóc tym, których spotyka na co dzień;
- wyjaśnia, kim jest misjonarz;
- podaje datę Niedzieli Misyjnej i/lub Tygodnia Misyjnego.

Metody i pomoce:

- film i/lub słuchowisko, pogadanka, plakat, praca w zeszytach. Potrzebne będą:
- wydruki z załączników;
- dostęp do YT, żeby odtworzyć filmiki;
- globus lub mapa świata;
- aktualny kalendarz;
- duży arkusz papieru, klej;
- patyczki (duże wykałaczki) do wykonania „buziek”.

PRZEBIEG LEKCJI

1. Rozpoczęcie

Modlitwa, powitanie dzieci, czynności organizacyjne.

2. Wprowadzenie

Chciałabym wam dzisiaj opowiedzieć jedną z historii, którą św. Łukasz zanotował w Ewangelii. Usiądźcie wygodnie (jeśli są do tego odpowiednie warunki, dzieci mogą się położyć), zamknijcie oczy i posłuchajcie...

Na tle spokojnej muzyki nauczyciel czyta Łk 24, 13–25 lub odtwarza: https://www.youtube.com/watch?v=DACeOn_WRNM.

Po wysłuchaniu historii rozmawiamy krótko z dziećmi:

- *Jak wam się podobała ta historia?*
- *Kto w niej występował?*
- *Co się wydarzyło?*

3. Rozwinięcie

Świetnie! Uważnie słuchaliście! W naszej historii mamy dwóch uczniów i Pana Jezusa. Wszyscy razem idą do wsi, która nosi nazwę Emaus. Po drodze wydarzyło się coś bardzo ważnego!

a) SMUTNI UCZNIOWIE (Potrzebne będą „bużki” dla nauczyciela i dzieci – załącznik Z 5_1. Można je przykleić na patyczkach lub długich wykałaczkach z obciętą ostrą stroną, żeby było łatwiej podnosić do góry i pokazywać.)

Swobodna rozmowa z dziećmi. W czasie rozmowy podnosimy odpowiednie bużki.

– *Jak się czuli uczniowie w drodze do Emaus?* (Byli smutni.)

– *Dlaczego byli smutni?* (Pan Jezus umarł, bali się, uciekali.)

– *Ktoś do nich podszedł i zaczął im tłumaczyć Pismo Święte. Słuchając tej osoby, ich serca stawały się coraz bardziej radosne... Kto to był?*

– *Pokażcie mi (dzieci pokazują odpowiednie bużki), jak się czujecie, kiedy słyszycie takie słowa: mama, tata, babcia, dziadek, rodzice, rodzeństwo, rodzina, Pan Jezus, Msza Święta, Pismo Święte...*

b) SERCE (Na podstawie wzoru z załącznika 3 lub według własnego pomysłu układamy lub rysujemy na środku dużego arkusza papieru SERCE.)

Kiedy spotykamy bliskie nam osoby (układamy dookoła serca pierwszą część zdjęć z załącznika Z 5_2) lub kiedy spotykamy Pana Jezusa w sakramentach, na Mszy Świętej lub w Piśmie Świętym (układamy dookoła serca drugą część zdjęć z załącznika Z 5_2), stajemy się radośni. Czujemy się bezpieczni. Czujemy się kochani. Tak samo czuli się uczniowie w drodze do Emaus, kiedy potkali Jezusa. Ich serca pały, to znaczy zaczęły się cieszyć, były radosne.

c) OCZY (Na podstawie wzoru z załącznika Z 5_3 lub według własnego pomysłu układamy lub rysujemy na środku dużego arkusza papieru OCZY.)

Niestety uczniowie idący do Emaus na początku nie poznali Pana Jezusa. Ich oczy patrzyły, ale nie widziały. Pan Jezus lubi się czasem ukrywać. Nasze oczy też nie zawsze widzą obecność Pana Boga, Jego troskę o nas i miłość do nas.

Rozejrzyjcie się dookoła. Co widzicie? Za co możemy Panu Jezusowi podziękować?

(Przykładowe odpowiedzi: drzewo za oknem – dziękujemy za stworzenie, za przyrodę; zwierzątko w klasie – dziękujemy za zwierzęta; wystrój klasy – dziękujemy za szkołę i możliwość uczenia się; koledzy i koleżanki – dziękujemy za osoby obok nas; nauczyciel – dziękujemy za dorosłych, którzy nam pomagają, uczą nas, dbają o nas; drugie śniadanie – dziękujemy za to, że mamy co jeść itp.)

Po każdej wymienionej rzeczy powtarzamy wszyscy: **DZIĘKUJEMY, PANIE JEZU.**

Dookoła OCZU układamy zdjęcia z załącznika Z 5_4 i powtarzamy raz jeszcze:

W trosce dorosłych, w przyrodzie, w naszych kolegach i koleżankach, w tym, że nie jesteśmy głodni, w tym, że mamy się w co ubrać i gdzie mieszkać, w tym, że możemy się uczyć, „ukrywa się” Pan Jezus i Jego miłość do nas. Ważne, żeby to zauważać każdego dnia i dziękować!

Pan Jezus „ukrywa się” też w Eucharystii i w Piśmie Świętym (pokazujemy wcześniej położone rysunki), dlatego tak ważne jest, żeby czytać Pismo Święte i chodzić na Mszę Świętą.

d) NOGI (Na podstawie wzoru z załącznika Z 5_3 lub według własnego pomysłu układamy lub rysujemy na środku dużego arkusza papieru NOGI.)

*Uczniowie z Emaus, kiedy już rozpoznali Pana Jezusa, bardzo szybko wrócili do pozostałych Apostołów, a później razem z nimi poszli do różnych ludzi na cały świat, żeby mówić o Chrystusie. O tym, że On nie tylko umarł, lecz także zmartwychwstał i żyje, i bardzo kocha każdego z nas. To jest też nasze zadanie, bo **UCZEŃ JEZUSA W DROGĘ WYRUSZA!***

Każdy, kto poznał Pana Jezusa, jest Jego uczniem, powinien się zachowywać jak uczeń Jezusa.

Jak myślicie, kiedy zachowujemy się jak uczniowie Jezusa? (Dowolne wypowiedzi dzieci na podstawie zdjęć z załącznika Z 5_5, które układamy dookoła nóg: kiedy się uśmiechamy, pomagamy, nie marudzimy przy jedzeniu, wypełniamy swoje obowiązki itp. Po każdej wymienionej czynności powtarzamy z dziećmi zadanie: UCZEŃ JEZUSA W DROGĘ WYRUSZA.)

Świetnie! Umiecie być dobrymi uczniami Jezusa wobec waszych bliskich.

Ale wyobraźcie sobie, że możecie być też uczniami Jezusa na całym świecie! Możecie być MISJONARZAMI, to znaczy tymi, którzy miłość Pana Jezusa niosą w dalekie strony świata.

(Pokazujemy dzieciom globus lub mapę.)

Zobaczcie, jaki duży jest świat. Ale to tylko jeden świat. Tutaj mieszkamy my, ale w wielu częściach świata żyją inne dzieci, nasi koledzy i nasze koleżanki, o których możemy powiedzieć, że są naszymi braćmi i siostrami.

Nie zawsze mają takie piękne domy rodziny i szkoły jak wy. (Zdjęcia z załącznika Z 5_6 układamy na wcześniejszych zdjęciach tak, żeby do siebie pasowały, tzn. rodzina na rodzinie, szkoła na szkole itp.) Wśród tych dzieci pracują misjonarze, którzy im pomagają.

e) KALENDARZ (Potrzebne będą wydruki z załącznika Z 5_7.)

Każdy z nas może pomóc dzieciom w dalekich krajach i misjonarzom, ofiarując Panu Jezusowi swoją modlitwę i dobre czyny. Jest taki szczególny tydzień w ciągu roku, który nazywa się TYDZIEŃ MISYJNY. Wtedy wszyscy ludzie na całym świecie modlą się za misje i przypominają sobie, że też są misjonarzami.

Ten tydzień rozpoczyna się zawsze w przedostatnią niedzielę października.

Pokazujemy dzieciom kalendarz. Odnajdujemy październik. Wyjaśniamy, co to znaczy „przedostatni”, znajdujemy przedostatnią

niedzielę. Przypominamy, co oznacza słowo „tydzień”. Odnajdujemy przedostatnią niedzielę i przedostatni tydzień. Wspólnie zaznaczamy go na dużej kartce. Dzieci zaznaczają go, kolorując, na mniejszych karteczkach.

Na cały ten tydzień mam dla was zadanie! Powiesimy w klasie kartki na każdy dzień TYGODNIA MISYJNEGO. Za każdym razem, kiedy wspólnie pomodlimy się za misje i misjonarzy, przykleimy w danym dniu serduszko. Za każdym razem, kiedy ktoś z was w klasie zrobi coś dobrego, przykleimy tego dnia nogi, bo przecież UCZEŃ JEZUSA W DROGĘ WYRUSZA!

Mam też karteczki na cały Tydzień Misyjny dla każdego z was do zabrania do domu. Kiedy w domu pomodlicie się za misje i misjonarzy, narysujecie danego dnia serduszko. A kiedy zrobicie coś dobrego, narysujecie nogi, bo przecież UCZEŃ JEZUSA W DROGĘ WYRUSZA!

(Kartki do klasy, obrazki do naklejania i kartki dla dzieci w załączniku Z 5_7.)

4. Podsumowanie

Gratulacje! Pięknie dzisiaj pracowaliście! W nagrodę zobaczcie raz jeszcze, jak to było z uczniami idącymi do Emaus:

https://www.youtube.com/watch?v=_nyOQ3MtOQg – katecheza przedszkolaka z opowiadaniem.

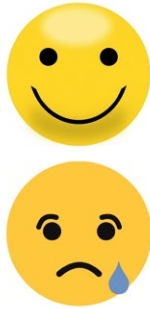
A teraz się pobawimy! Obejrzymy jeszcze raz ten sam filmik, ale bez słów! Zabawcie się w lektorów i sami opowiadajcie! Uwaga! Start!

<https://www.youtube.com/watch?v=VG2uZArQs9U> – katecheza przedszkolaka bez słów

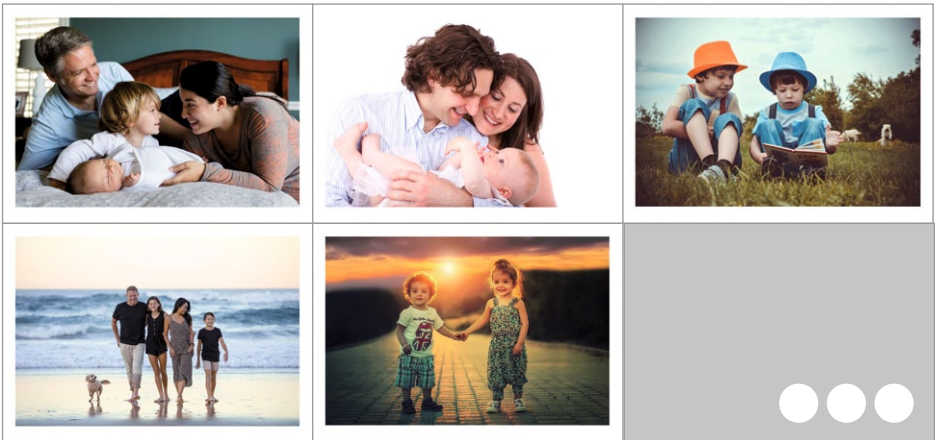
Moi kochani misjonarze, uczniowie Pana Jezusa! Pamiętajcie o modlitwie za misje i misjonarzy. Szczególnie w Tygodniu Misyjnym.

s. Monika Juszka RMI, PDM Warszawa

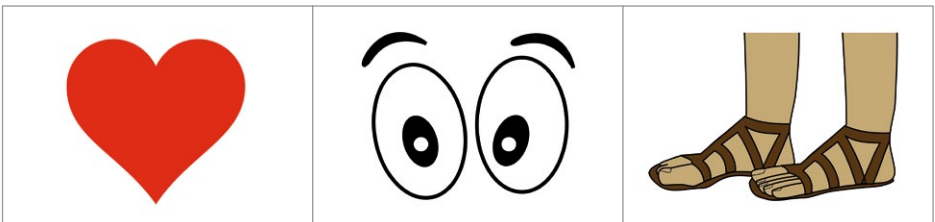
Załącznik Z 5_1

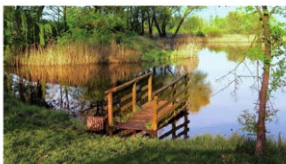
Załącznik Z 5_2

Załącznik Z 5_3

Załącznik Z 5_4

Załącznik Z 5_5

Załącznik Z 5_6

Załącznik Z 5_7

PAŹDZIERNIK 2023						
poniedziałek	wtorek	środa	czwartek	piątek	sobota	niedziela
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

PAŹDZIERNIK 2023		PAŹDZIERNIK 2023	
1	2	1	2
3	4	3	4
5	6	5	6
7	8	7	8
9	10	9	10
11	12	11	12
13	14	13	14
15	16	15	16
17	18	17	18
19	20	19	20
21	22	21	22
23	24	23	24
25	26	25	26
27	28	27	28
29	30	29	30
31		31	

ROZWAŻANIA RÓŻAŃCOWE DLA DZIECI

TAJEMNICE RADOSNE

1. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie

Przybył Archanioł do młodej dziewczyny,
do przekazania radosna nowina:

Z Ducha Świętego przyczyny
porodzi Bożego Syna.

Maryja jeszcze męża nie miała,
więc wieść Gabriela ją bardzo zdziwiła.
Wiedziała, że Bóg jej zawieść nie może,
na Jego wolę się zatem zgodziła.

2. Nawiedzenie Świętej Elżbiety

Gdy tylko Maryja usłyszała,
że jej krewna dziecka oczekuje,
w daleką podróż się wybrała,
powiedzieć jej, jak się raduje.

Obie Boga wychwalały
za wszystko, co się zdarzyło.
Z tej radości dzieciątko Elżbiety
pod jej sercem się poruszyło.

3. Narodzenie Pana Jezusa

Anioł głosi pasterzom,
że cud właśnie się dzieje.
Jezus się nam narodził
w żłóbku, w biednym Betlejem.
Nikt się tu nie spodziewał,
że króla tak wielkiego

cały świat zobaczy
jako chłopca bezbronniego.

4. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

Maryja z Józefem
do świątyni się wybrali,
gdzie małego Jezusa
Bogu ofiarowali.
Oboje dobrze wiedzieli,
że ich dziecię narodzone
od początku do końca życia
Bogu jest poświęcone.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

Rodzice nastoletniego Jezusa
chwile strachu przeżyli,
gdy w drodze się okazało,
że Syna swego zgubili.
Znaleźli Go w świątyni
z nauczycielami rozmawiającego.
Odrzekł zatroskanym rodzicom,
że jest przecież u Ojca swego.

TAJEMNICE ŚWIATŁA

1. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Nad rzeką Jordan
Jezus chrzest przyjmuje,
niebo szeroko się otwiera
i Duch Święty na Niego zstępuje.
Z góry rozlega się głos
Ojca Najwyższego,

by lud wiernie słucał
Jego Syna umiłowanego.

2. Objawienie się Jezusa w Kanie Galilejskiej

Przejęła się Matka Boża,
że na weselu brakuje wina.
By bez przeszkód trwała zabawa,
o pomoc więc prosi Syna.
Jezus w ukryciu, po cichu,
wielki cudu tu uczyni.
Wodę w wino przemieni,
a zatroskanie weselników
w wielką radość zamieni.

3. Głoszenie królestwa i wzywanie do nawrócenia

By Dobra Nowina dotarła
do człowieka każdego,
Jezus nauczał narody
i uczynił wiele dobrego.
Uzdrowiał chorych ludzi,
pokrępał serca strapionych.
Wieść o Nim się rozeszła
na wszystkie świata strony.

4. Przemienienie Pana Jezusa na górze Tabor

Jezus wraz z apostołami
na górę Tabor się wybrali.
Zajaśniała Jego twarz jak słońce,
potem Mojżesz i Eliasz się ukazali.
Obłok świetlany ich osłonił,
głosu Boga słuchali,
że to Jego Syn umiłowany,
by już się nie lękali.

5. Ustanowienie Eucharystii

Cud, który dzieje się na ołtarzu
podczas każdej Mszy Świętej
jest pamiątką z Wieczernika,
ofiary z Chrystusa wziętej.
Wtedy to Jezus chleb i wino
przemienił w Ciało i Krew swoją,
by poprzez Eucharystię
ożywiać duszę moją.

TAJEMNICE BOLESNE

1. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

W smutku i ludzkim strachu
Jezus się zatrzymuje.
Przed trudnymi chwilami
Bogu modlitwę ofiaruje.
Przed Chrystusem cierpienie,
choć nie zrobił nic złego.
Z miłości do nas pragnie wypełnić
wolę Ojca swojego.

2. Biczowanie Pana Jezusa

Tłumy uwolnić nie chciały
Jezusa tak niewinnego.
Wybrali groźnego przestępcę,
a ukarali Sprawiedliwego.
On pełen tak wielkiej miłości
za nasz grzech ukarany
przez żołnierzy okrutnie
został ubiczowany.

3. Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Jezus, który wcześniej
głosił dobro na wszystkie strony,
przez tłumy grzeszników
zostaje dziś wyszydzony.

Ludzie nie przyjęli
Króla prawdziwego.
Koronę na głowę Mu włożyli
z ciernia bolesnego.

4. Droga Krzyżowa Pana Jezusa

Chrystus za grzechy świata,
by człowiek został zbawiony,
bierze krzyż na swe ramiona,
ranami i bólem zmęczony.
Cierpi niewinny człowiek,
na śmierć prowadzi Go droga.
Nikt nie jest w stanie pojąć,
jak niepojęta jest miłość Boga.

5. Ukrzyżowanie i śmierć Pana Jezusa

Jezus po ciężkiej drodze
do krzyża przybity zostaje.
Plan zbawienia się wypełnia,
gdy życie za ludzi oddaje.
By udowodnić grzesznikom,
jak moc miłości jest nieskończona,
Bóg w tej ofierze pokazuje,
że tylko On śmierć pokona.

TAJEMNICE CHWALEBNE

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Gdy kobiety przyszły do grobu
Jezusa namaścić ciało,
zobaczyły same chusty
i wystraszyły się niemało.
Tego ranka się wypełniły
słowa zapowiedziane:
Jezus powstał z martwych,
grzech i śmierć pokonane!

2. Wniebowstąpienie Chrystusa

Ukazywał się Jezus uczniom
jeszcze przez dni czterdzieści,
by po zmartwychwstaniu
powrót do Ojca obwieścić.
Apostołom dał polecenie,
do nauczania ludzi przygotował,
a sam wstąpił do nieba,
gdzie miejsce ludziom naszykował.

3. Ześlanie Ducha Świętego

Po wstąpieniu Jezusa do nieba
Bóg nie zostawia ludzi samych.
Posyła Ducha Świętego
z wieloma swoimi darami.
Dzięki obecności Ducha
każdy człowiek więc może
nieść innym wiele dobrego,
odrzucić zło i robić to, co jest Boże.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Maryja jako jedyna
bez grzechu poczęta
zostaje wraz ze swoim ciałem
wprost do nieba wzięta.
Żadna jeszcze z niewiast
nie została tak wywyższona.
Ta, która Bogu „tak” powiedziała,
na zawsze jest błogosławiona.

5. Ukoronowanie Maryi na Królową nieba i ziemi

Maryja zawsze była oddana
słowom Boga Najwyższego.
On hojnie Jej błogosławił,
wybrał na Królową świata całego.
Kocha każdego człowieka,
dzieci swoje bardzo miłuje.
I jako Królowa nieba i ziemi
stale za nami oręduje.

*Julia Brendel,
diecezja radomska*

OBRZĘD PRZYJĘCIA DZIECI DO PAPIESKIEGO DZIEŁA MISYJNEGO DZIECI

CELEBRANS:

Drogie dzieci! Przez pewien czas przygotowywałyście się, aby zostać małymi misjonarzami i w pełny i konkretny sposób uczestniczyć w misyjnej działalności Kościoła. Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, którego szeregi dzisiaj powiększycie, obejmuje swą troską dzieci z terenów misyjnych, które jeszcze nie znają Pana Jezusa i cierpią z powodu różnego rodzaju niesprawiedliwości. Otacza swoją pomocą modlitewną i materialną również misjonarzy.

Dzisiaj, w obecności rodziców, rodzeństwa i wszystkich tu zgromadzonych, powiedzcie, czy chcecie z własnej woli i z ochotą podjąć się zadań, które stawia przed wami wasze Misyjne Dzieło?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie swoją codzienną modlitwą i zaangażowaniem pomagać dzieciom i misjonarzom na całym świecie?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie swoje dobre uczynki ofiarować w intencji dzieci świata i misjonarzy, którzy im głoszą Pana Jezusa?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie dzielić się waszymi drobnymi oszczędnościami z dziećmi, które tego potrzebują, bo często są głodne, chore, bezdomne, opuszczone lub sprzedawane w niewolę?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie coraz więcej dowiadywać się o pracy misjonarzy i życiu waszych rówieśników przez formację w Ognisku Misyjnym i czytanie czasopisma „Świat Misyjny”?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Drogie dzieci, Pan Jezus, któremu pragniecie służyć poprzez niesienie pomocy misjonarzom i dzieciom z krajów misyjnych, niech umocni wasze dobre postanowienia i udzieli wam łaski do wytrwania w nich. Amen.

KAŻDY OCHRZCZONY JEST UKOCHANY, A UKOCHANY JEST POSŁANY. Nikt, kto jest świadkiem Pana Jezusa i działa w Jego imię, nigdy nie jest sam! Jezus jest z nami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata. Żebyście zawsze o tym pamiętali, otrzymacie za chwilę krzyżyki misyjne, które najpierw poświęcimy.

POŚWIĘCENIE I WRĘCZENIE KRZYŻYKÓW MISYJNYCH PDMD

CELEBRANS:

Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

WIERNI:

Który stworzył niebo i ziemię.

CELEBRANS:

Pan z wami.

WIERNI:

I z duchem twoim.

CELEBRANS:

Módlmy się.

Prosimy Cię, Panie, wszechmogący Boże, abyś pobłogosławił te misyjne krzyżyki. Niech będą umocnieniem w wierze dla tych, którzy będą je nosić. Niech pomagają im czynić dobro, bronią przed złem i przypominają o misyjnym powołaniu i zobowiązaniu. Przez Chrystusa Pana naszego.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS (skrapia krzyżyki wodą święconą, a następnie mówi do dzieci lub każdego dziecka z osobna):

Mały misjonarzu, Pan Jezus wybrał cię do współpracy w głoszeniu Ewangelii i w pomocy misjom i misjonarzom. On cię nigdy nie opuści i zawsze będzie cię wspierał w tym dziele. Przyjmij ten krzyżyk, który jest znakiem Jezusa, niech on ci przypomina, że masz być świadkiem Pana Jezusa wszędzie, dokąd pójdziesz.

DZIECKO / DZIECI:

Amen.

CELEBRANS:

Kochani mali misjonarze, należycie od teraz do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci i jako współpracownicy samego papieża będziecie

pomagać misjom i misjonarzom modlić się za nich codziennie i opowiadać o dziele misyjnym Kościoła w waszych rodzinach i szkołach.

Pan Jezus jest i zawsze będzie z wami, żeby was wspierać. Ja, w Jego imię i w imieniu Kościoła, posyłam was, abyście byli Chrystusowymi świadkami każdego dnia, w każdej chwili i w każdej sytuacji. Niech towarzyszy wam Boże błogosławieństwo.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO UROCZYSTE LUB FORMA SKRÓCONA

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO UROCZYSTE (celebrans wyciąga dłonie nad dziećmi)

CELEBRANS:

Bóg, który oparł waszą wiarę na świadectwie Apostołów, niech was błogosławi za ich wstawiennictwem.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS:

Niech Bóg sprawi, abyście kierowani nauką i przykładem Apostołów stali się dla wszystkich świadkami prawdy.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS:

Święci Apostołowie, którzy przekazali nam wiarę, niech wam pomogą dojść do wiecznej ojczyzny.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS:

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

WIERNI:

Amen.

CELEBRANS:

Idźcie, jesteście posłani!

WIERNI:

Bogu niech będą dzięki!

FORMA SKRÓCONA

CELEBRANS:

Bóg w Trójcy Jedyny niech wspomaga rodziców, dziadków, opiekunów tych dzieci i zebranych tutaj wiernych, aby swoją modlitwą, słowem i świadectwem życia pomagali wytrwać im w powziętych postanowieniach, a przez to stali się radością i nadzieją Kościoła misyjnego. Amen.

Śpiew na zakończenie: np. hymn PDMD *Z Ojcem Świętym budzimy do misji* lub inny.

s. Monika Juszka RMI, PDM

OTULIĆ ŚWIAT MODLITWĄ, CZYLI WSZYSTKO O DZIECIĘCEJ EUCHARYSTYCZNEJ GODZINIE ŚWIĘTEJ

W intencji pokoju dzieci świata po raz 21. połączą się w modlitwie przed Jezusem w Najświętszym Sakramencie. Zapraszamy do włączenia się w tę wielką misyjną, modlitewną wspólnotę¹.

Jeden dzień, jedna godzina, miliony modlących się dzieci...

Dzieci gromadzą się zwykle w pierwszy piątek października w katedrach, kościołach parafialnych, kaplicach, a jeśli nie mają takiej możliwości, to przed figurą Matki Bożej lub krzyżem w domu. To ich godzina! To ich misja modlitewna: Światowa Godzina Święta! Czynią tak od 21 lat! Zwykle ta kampania modlitewna odbywa się w pierwszy piątek października, w ubiegłym roku dzieci całego świata prosiły o pokój w rodzinach, swoich ojczyznach, o pokój na świecie i w każdym sercu 13 października. Mali misjonarze będą się modlić za rówieśników, za chorych, za przywódców, za duchowych przewodników i za papieża. Towarzyszyć im będą biskupi, duszpasterze, katecheci, animatorzy i rodzice. A wszystko po to, by kontynuować misję Świętych Dzieci z Fatimy i z entuzjazmem odpowiedzieć na wezwanie Anioła Pokoju i pełną zatroskania o świat prośbę Matki Bożej.

Ich solidarność porusza Serce Boga...

Istotą tej modlitwy jest proste trwanie przed Jezusem. Bycie z Nim i dla Niego, z uwagą i miłością, tak jak dziecko. Jezus, naprawdę obecny, widzi dzieci zgromadzone w jedności na modlitwie. On jest „Pierwszym Misjonarzem”, który zna cierpienia całego świata

¹ WAŻNE! Prosimy wszystkich zainteresowanych o sprawdzenie we wrześniu na stronie <https://childrenoftheeucharist.org/worldwide-childrens-eucharistic-holy-hour/> daty tegorocznej akcji modlitewnej. Zwykle praktykowana była w pierwszy piątek października, w ostatnim roku data została zmieniona na 13 października.

lepiej niż najznakomitszy specjalista. Za sprawą modlących się serc i zapatrzonych w Niego oczu może i chce uzdrawiać świat. Ma lekarstwo na wszystkie jego rany. Tej modlitwie towarzyszy oczywiście Maryja, najlepsza Mama. Tam, gdzie jest to możliwe, w fatimskim wizerunku.

Projekt Królowej Niebios...

Do istoty tego dnia należy trwanie w obecności Pana Jezusa wraz z innymi dziećmi i ich opiekunami. Do tej inicjatywy przypisane są dwie szczególne modlitwy: modlitwa Anioła Pokoju oraz zawierzenie Niepokalanemu Sercu Maryi. Sensem tej Godziny jest również odmówienie wspólnie *Różańca* misyjnego za rodziny i o pokój na świecie. Tradycją jest też procesja z figurą Matki Bożej i *Różańcem* oraz wykonanie korony lub girlandy dla Maryi. W uroczystej procesji, a także w całej modlitwie zwykle uczestniczy trójka dzieci przebrana za pastuszków z Fatimy oraz dzieci w strojach regionalnych i w strojach reprezentujących pięć kontynentów poświęconych Niepokalanemu Sercu Maryi. Zwyczajem tej szczególnej Godziny stał się również dialog przewodniczącego celebracji z dziećmi (odpowiada na ich wcześniej przygotowane pytania), a także przesłanie skierowane do najmłodszych oraz złożone przez nie prośby przed obliczem Jezusa i Jego Matki (prośby mogą być odczytywane i wplecione w modlitwę różańcową). Wszystko zależy od inicjatywy osób przygotowujących i odpowiedzialnych za to wydarzenie.

Rozpal ognisko od Ognia...

Dzięki zaangażowaniu katechetów, animatorów i rodziców modlitwa tego dnia może połączyć również dzieci należące do Papieskiego Dzieła Misyjnego, które przez cały rok z wielką troską modlą się za świat. U początku nowego roku formacyjnego daje się im bowiem doświadczyć, skąd bije źródło wszelkiej aktywności misyjnej. Wszystko

zaczyna się od osobistego spotkania z Jezusem i spotkania z Kościołem – wspólnotą, która jest apostołska i powszechna. Jest to także odpowiedni czas, by przypomnieć dzieciom zaangażowanym w PDMD o Światowym Funduszu Solidarności, na który składają się ich ofiary z wyrzeczeń. Rozporządza nim papież, by przez Papieskie Dzieła Misyjne przyjąć z pomocą najbardziej potrzebującym dzieciom świata.

Jak żyć przesłaniem z Fatimy? Jedna obietnica, pięć kroków (propozycja dla rodzin)

Jest to inicjatywa formacyjna Światowej Dziecięcej Godziny Świętej skierowana do rodziców i wychowawców, a jej celem jest zachowanie wiary katolickiej w sercach dzieci.

Krok 1: Ofiarowanie

- Codzienna poranna modlitwa zgodna z życzeniem Maryi (z 13 lipca 1917 r.).
- Ofiarowanie dobrych uczynków, cierpień i umartwień dnia:

O Jezu, czynię to z miłości do Ciebie, w intencji nawrócenia grzeszników oraz jako zadośćuczynienie za grzechy popełnione przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi.

Krok 2: Złożenie wizyty Jezusowi

Wychowywanie dzieci do praktyki spotkania z Jezusem obecnym w tabernakulum (w różnych okolicznościach dnia) i adoracji.

Krok 3: Zawierzenie Niepokalanemu Sercu Maryi

To pomoc dziecku w zrozumieniu, że zawierając Sercu Maryi swoje młode życie, okazuje Jej zaufanie i oddaje się pod Jej czułą opiekę. Modlitwa zawierzenia: *Najświętsza Dziewico Maryjo, moja Matko, oddaję Twojemu Niepokalanemu Sercu moje ciało, moją duszę i wszystkie moje uczynki. Chcę być dokładnie takim, jakim Ty chcesz, żebym był, i robić to, co Ty chcesz, bym robił. Nie lękam się, bo zawsze jesteś przy*

mnie. Pomóż mi kochać Twojego Syna, Jezusa, całym moim sercem, ponad wszystko. Weź mnie za rękę, bym zawsze mógł być z Tobą.

Krok 4: Znak zawierzenia

Pięknym zwyczajem jest nałożenie dziecku poświęconego medalika Niepokalanej lub wizerunku Pani Szkaplerznej (Matki Bożej z Góry Karmel). Powinno się to odbyć w kościele, na przykład przy okazji święta maryjnego lub pierwszej soboty miesiąca czy Dziecięcej Godziny Świętej.

Krok 5: Odmawianie Różańca!

- „Módlcie się modlitwą różańcową każdego dnia o pokój na świecie” (prośba Maryi z 13 października 1917 r.).
- Żółta dziesiątka z rodzinami Azji i całego świata, *by wzrastać w świętości.*
- Zielona dziesiątka z rodzinami Afryki i całego świata, *by wzrastać w cnocie nadziei.*
- Czerwona dziesiątka z rodzinami obu Ameryk i całego świata, *by wzrastać w miłości do Boga i do siebie nawzajem.*
- Niebieska dziesiątka z rodzinami Oceanii i całego świata, *by wzrastać w miłości do Niepokalanego Serca Maryi.*
- Biała dziesiątka z rodzinami Europy i całego świata, *by wzrastać w cnocie czystości.*

Sekretariat Krajowy PDMD prosi o przesłanie informacji o zaangażowaniu w tę wyjątkową inicjatywę łączącą dzieci świata w modlitwie (zdjęcia oraz relacje z tego wydarzenia). Istnieje możliwość zgłoszenia uczestnictwa dzieci z parafii, szkoły, Ogniska Misyjnego w tzw. duchowym bukietcie dla Maryi na stronie:

<https://childrenoftheeucharist.org/worldwide-childrens-eucharistic-holy-hour/>

oprac. Katarzyna Murawska FMM, PDM

OFIARY PDMD

W 2021 r. dzieciom z PDMD w Polsce udało się zebrać
1 650 473,26 zł, w tym:

- ofiary z osobistych wyrzeczeń – **227 830,95 zł**;
- ofiary z Dnia Misyjnego w Białym Tygodniu – **1 015 796,14 zł**;
- ofiary z akcji Kolędnicy Misyjni – **511 648,99 zł**;
- ofiary na PDMD z innych źródeł (kiermasze, rekolekcje itp.) – **10 767,16 zł**.

Dzięki tym ofiarom w 2022 r. zrealizowano 60 projektów w 11 krajach świata. Sekretariat Generalny PDMD w Rzymie wskazał nam kraje i projekty, na które zostały przekazane ofiary. W sumie udało się pomóc dzieciom: w Libii, na Madagaskarze, w Maroku, Nigerii, Rwandzie, Tanzanii, Indiach, Kazachstanie, Kirgistanie, Tadżykistanie i Uzbekistanie.

Środki finansowe zostały rozdzielone w następujący sposób:

- **edukacja** (przedszkola, szkoły, ochronki, podręczniki, pomoce szkolne, wyrównywanie szans edukacyjnych itp.) – **15 projektów**;
- **ochrona zdrowia i życia** (ambulatoria, szpitaliki, dożywianie dzieci, studnie z czystą wodą, ośrodki dla matek oczekujących narodzin dzieci i z małymi dziećmi) – **12 projektów**;
- **duszpasterstwo parafialne** (prowadzenie grup dziecięcych w parafiach, spotkania parafialne, formacja dzieci przy parafiach, świetlice) – **12 projektów**;
- **domy dziecka, bursy, internaty** – **11 projektów**;
- tzw. **pomoc zwyczajna**, pomoc diecezjom w organizowaniu duszpasterstwa dzieci oraz prowadzenia różnych ośrodków) – **10 projektów**.

Wszystkie ofiary przesyłane do Dyrekcji Krajowej PDM są księgowane, a następnie przekazywane do Sekretariatu Generalnego PDM przy Dykasterii ds. Ewangelizacji. Tam przydzielane są konkretne projekty do realizacji za pośrednictwem odpowiednich nuncjatur apostolskich. Każdy projekt jest szczegółowo rozliczany, a kopia rozliczenia wraz ze sprawozdaniem trafia do Dyrekcji Krajowej.

s. Monika Juszka RMI, PDM

NIEDZIELA MISYJNA, 22 PAŹDZIERNIKA 2023 R.

DODATEK DLA DZIECI

Komentarz na wejście

Przez sakrament chrztu każdy z nas jest zaproszony, by swoim życiem pokazywać wiarę w Chrystusa. Uczestnictwo we Mszy Świętej jest jednym z wielu zadań, jakie stawia nam Jezus. On sam pomaga nam w wypełnianiu tego wielkiego zobowiązania przez swoją obecność, szczególnie w sakramencie Eucharystii i pokuty. Dziś możemy przyjąć naszego Pana i sprawić, by nasze serca były pełne Jego miłości. Niech udział w tej Mszy wzbudzi w nas pragnienie bycia w sercu Kościoła, który daje świadectwo.

Akt pokuty

Nasze serca nie zawsze są otwarte na dobroć i miłość, dlatego w chwili ciszy przepraszajmy za nasze słabości i prosimy o dar Bożego miłosierdzia.

– Panie Jezu, który jesteś naszym wzorem miłości, *zmiłuj się nad nami.*

– Chryste, który pragniesz naszego czystego serca, *zmiłuj się nad nami.*

– Panie Jezu, który przebaczasz nasze słabości i zaniedbania, *zmiłuj się nad nami.*

Myśli do homilii

Jestem misjonarzem, ponieważ mam kochające serce!

Drogie dzieci, chciałbym, byśmy dzisiaj zastanowili się i porozmawiali, jak możemy stawać się misjonarzami, głosicielami Dobrej Nowiny.

Zobaczcie, mam ze sobą serce (pluszowe). Komu możemy ofiarować taki podarunek? Co może oznaczać? Od kogo moglibyśmy go dostać?

Taka maskotka może oznaczać, że kogoś kochamy, ale może także wyrażać naszą bliskość lub serdeczność.

W dzisiejszej Ewangelii słyszeliśmy historię, w której Pan Jezus wyjaśnia, co należy oddać Panu Bogu. Tylko co właściwie należy do Pana Boga?

Ta boska część w nas to właśnie nasze serce, miłość. Kochamy innych, szczególnie rodziców, rodzeństwo, naszych bliskich. Zobaczcie, że serce może nieść wiele znaczeń, ale zawsze prowadzi nas do miłości. Chciałbym, żebyśmy dzisiaj, w Niedzielę Misyjną, którą przeżywamy pod hasłem „Misje sercem Kościoła”, zastanowili się, jak możemy wykorzystać nasze serca w trosce o ludzi misji. To ważne, byśmy uczyli się, jak pomagać innym, czyli jak oddawać serce Panu Bogu.

Jak myślicie, co możemy zrobić, by pokazać, że dbamy o misjonarzy?

Te wszystkie zadania biorą początek w naszym postanowieniu, że chcemy pomóc. Dzięki temu uczymy się kochać Pana Boga i drugiego człowieka. Każde, nawet najmniejsze wasze postanowienie, wasza modlitwa, ofiarowanie jakiejś części kieszonkowego dla misjonarzy czy dzieci na misjach wprowadza nas do centrum Kościoła. Tak jak serce stanowi centrum dla organizmu człowieka, tak modlitwa i dobre uczynki przybliżają nas do Pana Jezusa.

Drogie dzieci, podejmijmy dziś postanowienie, by wzbudzić naszą miłość wobec misjonarzy.

Modlitwa wiernych

Panu Jezusowi, który pragnie czystych i kochających serc, przedstawmy nasze pokorne prośby.

– Módlmy się za papieża Franciszka, aby był dla nas przykładem prostej i ufnej wiary. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za misjonarzy i misjonarki, aby swoim życiem i przykładem uczyli, jak kochać Pana Boga i drugiego człowieka. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za dzieci i młodzież, aby doświadczali troski, miłości oraz zainteresowania ze strony rodziców, bliskich i wychowawców. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się o pokój na świecie, aby każdy człowiek mógł cieszyć się wolnością i szacunkiem. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za zmarłych, aby mogli cieszyć się przebywaniem z Bogiem w niebie. *Ciebie prosimy...*

– Módlmy się za nas, otaczających ołtarz, aby nasze serca były otwarte na misję głoszenia swoim życiem Ewangelii. *Ciebie prosimy...*

Nasz Zbawicielu, wysłuchaj naszych prośb, jeśli są zgodne z Twoją świętą wolą. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Procesja z darami

Ofiarujemy to, co możemy dać drugiemu człowiekowi i Panu Bogu, by uczynił z tego dary pełne troski, serdeczności i uwielbienia. Chcemy, by nasze dary wyrażały:

miłość – dlatego przekazujemy kartki z podziękowaniami dla naszych duszpasterzy, animatorów i rodziców, by pamiętali, że są dla nas wzorami uczniów Jezusa;

wiarę – chcemy ofiarować nasze zobowiązania modlitewne za misjonarzy z naszej diecezji, by nie zabrakło ludzi głoszących Ewangelię;

nadzieję – pragniemy wspomóc dzieci w krajach misyjnych ofiarą pieniężną, by nie zabrakło ludzi niosących konkretną pomoc;

dziękczynienie – przekazujemy dar chleba i wina, które staną się Ciałem i Krwią Pana Jezusa, aby nigdy nie przestano uwielbiać Pana Boga.

Czytanka różańcowa

Moja misja – modlitwa codzienna

Modlitwa różańcowa może wydawać się nudna. Ciągłe powtarzanie modlitwy *Zdrowaś Maryjo* i pozostałych modlitw... Ciężko czasami w skupieniu przetrwać cały Różaniec. A jednak! Ta modlitwa ma wielkie

znaczenie. Dlatego bł. Paulina Jaricot postawiła wszystko na *Różaniec* i modlitwę do Matki Bożej. Widziała sens modlitwy za drugiego człowieka, szczególnie za misjonarzy, za tych, którzy poświęcili swoje życie, by głosić Ewangelię. To zadanie wypełniło jej całe życie. Wszystko podporządkowała modlitwie różańcowej, modlitwie za innych. Zobaczmy, jak znaczące jest to wyzwanie, które zostało nam przekazane. Ciężko się modlić w szkole, w czasie lekcji, odrabiania prac domowych czy lekcji pływania, a jednak możemy naśladować bł. Paulinę. Chwilę na modlitwę możemy wygospodarować rano lub wieczorem. Ofiarujmy Panu Bogu to, co najcenniejsze – nasz czas, a wtedy odkryjemy naszą misję – modlitwę i pamięć o tych, którzy jej najbardziej potrzebują.

Rozważania różańcowe – tajemnice chwalebne

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Pan Jezus pokonuje wszelkie zło. Jego zmartwychwstanie jest największym darem, jaki możemy otrzymać. To dla nas wielka szansa. Dzięki temu wydarzeniu możemy odważnie walczyć ze złem, z naszymi słabościami. Patrząc na pusty grób, widzimy zwycięstwo Chrystusa, którego dokonał dla każdego człowieka.

Panie Jezu, dodawaj nam siły, by nasze serca zawsze należały do Ciebie!

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Pan Jezus wstępuje do nieba, ale nie opuszcza swoich uczniów. On ciągle jest z nami, ale już inaczej. Towarzyszy nam w słowie, przez sakramenty w Kościele. Jego obecność, choć inna, ciągle jest wezwaniem skierowanym do uczniów, by nauczali i dawali świadectwo wiary. Każdy z nas jest do tego powołany, każdy z nas jest przecież uczniem.

Panie Jezu, prosimy Cię o siłę w dawaniu świadectwa o Tobie!

3. Zesłanie Ducha Świętego

Wydarzenie z Wieczernika zmieniło Apostołów. Załęcznieni, bojący się przyznać do Jezusa uczniowie doświadczają mocy Ducha Świętego. Pan Jezus wypełnił swoje zobowiązanie – zesłał nam Pocieszyciela, który pokonuje wszelkie trudności i wątpliwości. Dzięki Niemu mamy nadzieję, że nasza modlitwa za misje, misjonarzy przyniesie obfite owoce.

Panie Jezu, prosimy, umocnij nasze serca mocą Ducha Świętego, byśmy pragnęli się modlić!

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Maryja, Matka Boża, przez całe życie dbała, by wypełniać wolę Pana Boga. Zaufała Mu do końca. Nawet w chwilach trudnych, gdy patrzyła na śmierć Jezusa, była wierna Bogu. To było sensem Jej życia. Dlatego została wzięta do nieba. Została uwielbiona przez Boga, którego kochała.

Panie Jezu, prosimy, dodaj nam wiary!

5. Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny

Co to znaczy królować? Rządzić? Rozkazywać? Maryja uczy nas, że prawdziwe królowanie to troska, miłość, wierność i zaufanie. Dzięki temu została Królową nieba i ziemi – jest wzorem wiary dla każdego z nas. Jej postępowanie ma źródło w miłości, którą jest Bóg. To nasza Mama, która pokazuje, co jest w życiu najważniejsze.

Panie Jezu, naucz nas troszczyć się o bliźnich!

ks. Paweł Łęcki, Parafia św. Urszuli Ledóchowskiej w Radomiu

STATYSTYKA MISYJNA

POLSCY MISJONARZE W ŚWIECIE

Dane Komisji Episkopatu ds. Misji z 10 maja 2023 r.

Polscy misjonarze na poszczególnych kontynentach w 2023 r.

W 2023 r. na misjach posługuje 1743 polskich misjonek i misjonarzy. W stosunku do ubiegłego roku liczba ta zmniejszyła się o 57 osób. Przebywają oni w 99 krajach na wszystkich kontynentach.

Najwięcej polskich misjonarzy pracuje w 29 krajach Ameryki Południowej i Środkowej – 688 osób. Krajami, w których jest najwięcej polskich misjonarzy, są: Brazylia – 206, Boliwia – 111, Argentyna – 109, Peru – 55, Paragwaj – 36 oraz Ekwador – 32. Wśród misjonarzy w Ameryce Południowej i Środkowej jest 152 księży diecezjalnych, 345 zakonników, 173 siostry zakonne i 18 osób świeckich.

W Ameryce Północnej pracuje 16 polskich misjonarzy: w Kanadzie – 9, na Alasce – 5 i na Bermudach – 2. Wśród nich jest 4 księży diecezjalnych, 11 zakonników i 1 osoba świecka.

W Afryce w 44 krajach ewangelizuje 673 polskich misjonek i misjonarzy. Jest to o 22 osoby mniej w stosunku do ubiegłego roku. Najwięcej misjonarzy jest w Kamerunie – 111, w Zambii – 63, w Tanzanii – 54, na Madagaskarze – 42, w Republice Środkowoafrykańskiej – 38, w Republice Południowej Afryki – 34, w Demokratycznej Republice Konga – 26 i w Rwandzie – 24. Na kontynencie afrykańskim wśród misjonarzy jest 73 księży diecezjalnych, 259 zakonników, 326 sióstr zakonnych oraz 15 osób świeckich.

Na kontynencie azjatyckim, w 21 krajach, tak samo jak w roku ubiegłym, posługuje 301 polskich misjonek i misjonarzy. Najwięcej misjonarzy jest w Kazachstanie – 105, w Izraelu – 56, na Filipinach – 26, w Japonii – 25 osób, w Uzbekistanie – 16, na Tajwanie – 15,

a w Chinach – 13. W Azji przebywa 46 księży diecezjalnych, 127 zakonników, 123 siostry zakonne i 5 osób świeckich.

W Oceanii jest 65 polskich misjonarzy, o trzy osoby więcej w stosunku do ubiegłego roku. Wszyscy posługują w Papui-Nowej Gwinei. Wśród nich jest 12 księży diecezjalnych, 45 zakonników, 7 sióstr zakonnych i 1 osoba świecka.

Kontynent	Księża diecezjalni	Misjonarze świeccy	Siostry zakonne	Zakonnicy	Razem
Afryka	73	15	326	259	673
Ameryka Południowa i Środkowa	152	18	173	345	688
Ameryka Północna	4	1	-	11	16
Azja i Azja Mniejsza	46	5	123	127	301
Oceania	12	1	7	45	65
Razem	287	40	629	787	1743

Polscy misjonarze według przynależności do diecezji i zgromadzeń

Na świecie pracuje 287 polskich księży diecezjalnych, a najliczniej reprezentowane są: diec. tarnowska – 52, archidiec. przemyska – 17, diec. opolska – 13, archidiec. lubelska – 12, archidiec. krakowska – 11, diec. siedlecka – 10, diec. sandomierska – 9, diec. archidiec. częstochowska – 8, archidiec. warszawska – 8, diec. rzeszowska – 7, archidiec. białostocka – 7, archidiec. gnieźnieńska – 7 i diec. pelplińska – 7.

Spośród 787 polskich zakonników na misjach najwięcej jest werbiistów – 156, a następnie franciszkanów konwentualnych – 69, salezjanów – 60, pallotynów – 54, franciszkanów – 53.

Wśród 629 sióstr zakonnych najwięcej jest franciszkanek misjonek Maryi – 50, służebnic Ducha Świętego – 42, elżbietanek – 40, misjona-

rek miłości – 33, sióstr miłosierdzia – 25, józefitek – 22, służebniczek starowiejskich – 21, salezjanek – 19.

Spośród 40 misjonarzy świeckich najwięcej pochodzi z archidiec. krakowskiej – 6, diec. bielsko-żywieckiej – 4, diec. opolskiej – 4, diec. warszawsko-praskiej – 4, archidiec. gdańskiej – 3, diec. tarnowskiej – 3, archidiec. warszawskiej – 3,

Nowi polscy misjonarze w 2023 r.

W roku 2022/2023 w Centrum Formacji Misyjnej w Warszawie do pracy misyjnej przygotowywało się 9 osób. W niedzielę 23 kwietnia 2023 r. podczas sumy odpustowej ku czci św. Wojciecha w Gnieźnie prymas Polski wręczył im krzyże misyjne. Podejmą oni posługę w Ameryce Południowej i Środkowej (Peru, Ekwador, Kuba, Boliwia), w Afryce (Burundi i Republika Środkowoafrykańska) oraz w Islandii.

Podczas tej uroczystości krzyże otrzymało również dwóch misjonarzy, którzy do wyjazdu przygotowywali się w ramach swoich formacji. Będą posługiwać w Chile i Demokratycznej Republice Konga.

Wśród nowych misjonarzy jest 5 księży diecezjalnych, 5 sióstr zakonnych oraz 1 osoba świecka.

Polscy biskupi misyjni w 2023 r.

W szeregach polskich misjonarzy jest 25 biskupów: w Ameryce Południowej i Środkowej – 12, w Afryce – 6, w Oceanii – 3, w Azji – 2, w Ameryce Północnej – 2.

Afryka:

- bp Stanisław Dziuba OSPPE – Republika Południowej Afryki (Umzimkulu)
- bp Mirosław Gucwa – Republika Środkowoafrykańska (Bouar)
- bp Tadeusz Kusy OFM – Republika Środkowoafrykańska (Kaga-Bandoro)

- bp Adam Musiałek SCJ – Republika Południowej Afryki (De Aar)
- bp Jan Ozga – Kamerun (Doume-Abong-Mbang)
- bp Zygmunt Robaszkiewicz MSF – Madagaskar (Morombe)

Ameryka Południowa i Środkowa:

- bp Krzysztof Białasiak SVD – Boliwia (diec. Oruro)
- bp Zdzisław Błaszczak – Brazylia (São Sebastião de Rio de Janeiro)
- bp Janusz Danecki OFM Conv – Brazylia (Campo Grande)
- bp Stanisław Dowłasiewicz OFM Conv – Boliwia (Santa Cruz de la Sierra)
- bp Jan Kot OMI – Brazylia (Ze Doca)
- bp Krzysztof Kudławiec – Ekwador (Daule)
- bp Romuald Maciej Kujawski – Brazylia (Porto Nacional)
- bp Marian Marek Piątek CSSR – Brazylia (Coari)
- bp Bonifacy Antoni Reimann OFM – Boliwia (Ñuflo de Chavez)
- bp Józef Słaby CSSR – Argentyna (prałatura terytorialna Esquel)
- bp Jan Wilk OFM Conv – Brazylia (Anapolis)
- bp Edward Zielski – Brazylia (Campo Maior)

Ameryka Północna:

- bp Wiesław Krótki OMI – Kanada (Churchill-Zatoka Hudsona)
- bp Wiesław Śpiewak CR – Bermudy (Hamilton)

Azja:

- bp Jerzy Maculewicz OFM Conv – Uzbekistan (Taszkient)
- abp Tomasz Peta – Kazachstan (Astana)

Oceania:

- bp Walenty Gryk SVD – Papua-Nowa Gwinea (Goroka)
- bp Dariusz Kałuża MSF – Papua-Nowa Gwinea (Bougainville)
- bp Józef Roszyński SVD – Papua-Nowa Gwinea (Wewak)

STATYSTYKI KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

Z okazji 96. Światowego Dnia Misyjnego, obchodzonego w niedzielę, 23 października 2022 r., Agencja Fides przedstawiła statystyki Kościoła katolickiego na świecie dotyczące 2020 roku.

Dane pochodzą z „Rocznika statystycznego Kościoła katolickiego” (zaktualizowanego 31 grudnia 2020 r.) i dotyczą wiernych Kościoła, struktur duszpasterskich, działalności w zakresie zdrowia, edukacji i pomocy społecznej. Ukazano również zmiany, wzrost lub spadek (w nawiasach) w porównaniu z rokiem poprzednim (2019), a na koniec przedstawiono obraz terytoriów kościelnych podlegających Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów.

Ludność świata

Na dzień 31 grudnia 2020 r. liczba ludności wynosiła 7 667 136 000, ze wzrostem o 89 359 000 względem roku 2019. Ogólny wzrost dotyczył wszystkich kontynentów. Najbardziej znaczący był w Azji (+39 670 000) i Afryce (+37 844 000), a następnie Ameryce (+8 560 000), Europie (+2 657 000) i Oceanii (+628 000).

Katolicy

Na koniec grudnia 2020 r. liczba katolików wynosiła 1 359 612 000, co oznacza wzrost o 15 209 000 wiernych w porównaniu z rokiem 2019. Wzrost dotyczył wszystkich kontynentów oprócz Oceanii (-9000). Najbardziej znaczący był w Ameryce (+6 463 000) i Afryce (+5 290 000), a następnie w Azji (+2 731 000) i Europie (+734 000).

Odsetek katolików na świecie zmniejszył się minimalnie (-0,01%) i wynosił 17,73%.

Jednostki administracji kościelnej i placówki misyjne

Liczba jednostek administracji kościelnej wzrosła o 1 w porównaniu z rokiem 2019, osiągając liczbę 3027.

W 2020 r. istniały 3284 stacje misyjne z kapłanem (+67).

Stacji misyjnych bez kapłana było 131 154 (-253). Spadek odnotowano w Azji (-383), w Ameryce (-122) i w Europie (-1), a wzrost w Afryce (+249) i w Oceanii (+4).

Biskupi

Liczba biskupów zmniejszyła się o 1, tym samym osiągając stan 5363. W roku 2020 wzrosła liczba biskupów diecezjalnych (+22), ale zmniejszyła się liczba biskupów zakonnych (-23).

Suma biskupów diecezjalnych wynosiła 4156, a biskupów zakonnych 1207. Odnotowano wzrost liczby biskupów diecezjalnych w Ameryce (+25) i w Azji (+2), a spadek w Europie (-4) i w Oceanii (-1). Liczba biskupów zakonnych zmniejszyła się w Ameryce (-9), w Azji (-7), w Europie (-5) i w Afryce (-2), a w Oceanii pozostała bez zmian.

Kapłani

Do sumy 410 219 zmniejszyła się liczba kapłanów na świecie (-4117): w Europie (-4374), w Ameryce (-1421) i w Oceanii (-104). Wzrost nastąpił w Afryce (+1004) i w Azji (+778).

Kapłanów diecezjalnych było 280 521 (-1615): w Europie (-2880), w Ameryce (-364), w Oceanii (-40). Liczba ich wzrosła w Afryce (+1116) i w Azji (+553).

Kapłanów zakonnych było 129 698 (-2502): w Europie (-1494), w Ameryce (-1057), w Afryce (-112), w Oceanii (-64), jedynie w Azji nastąpił wzrost (+225).

Diakoni stali

Zwiększyła się ogólna liczba diakonów stałych 48 635 (+397), głównie w Ameryce (+558) i w Oceanii (+38). Spadek odnotowano w Europie (-97), w Azji (-62) i w Afryce (-40).

Diakonów stałych diecezjalnych było 48 259 (+656), wzrost nastąpił w Ameryce (+604), w Oceanii (+36), w Azji (+17), w Europie (+10), a spadek w Afryce (-11).

Liczba diakonów stałych zakonnych zmniejszyła się do 376 (-259), głównie w Europie (-107), w Azji (-79), w Ameryce (-46), w Afryce (-29), jedynie w Oceanii nastąpił wzrost (+2).

Bracia zakonnici i siostry zakonne

Zwiększyła się liczba braci zakonnych (+274), osiągając stan 50 569: w Europie (+428), w Azji (+347), w Afryce (+103), w Ameryce (-537), w Oceanii (-67).

Podobnie jak w ostatnich latach potwierdzono globalny spadek liczby siostr zakonnych 619 546 (-10 553). Wzrost nastąpił w Afryce (+2503) i w Azji (+364), a spadek w Europie (-8852), Ameryce (-4326) i Oceanii (-242).

Instytuty życia konsekrowanego

Członków instytutów męskich życia konsekrowanego było 583 (+1). Spadek odnotowano w Afryce (-14), a wzrost w Ameryce (+11) i w Azji (+4), bez zmian w Europie i w Oceanii.

Znacznie zmniejszyła się liczba członkiń instytutów żeńskich życia konsekrowanego (-947), osiągając stan 19 966. Wzrost nastąpił w Afryce (+60), spadek w Europie (-924), w Ameryce (-81) i w Azji (-2), w Oceanii bez zmian.

Misjonarze świeccy i katecheci

Liczba misjonarzy świeckich w roku 2020 wynosiła ogółem 413 561, a zatem wzrosła o 3121, w Afryce (+559), w Ameryce (+3535), w Azji (+4114), w Europie (-5064), w Oceanii (-23).

Liczba katechetów na świecie zmalała o 190 985 i ogółem wynosiła 2 883 049. Zmalała w Ameryce (-162 010), w Europie (-24 954), w Azji (-18 282), w Oceanii (-505), wzrosła jedynie w Afryce (+14 766).

Klerycy seminariów wyższych

Liczba kleryków wyższych seminariów diecezjalnych i zakonnych spadła o 2203, osiągając stan 111 855. Wzrost zarejestrowano tylko

w Afryce (+907), spadek natomiast w Ameryce (-1261), Azji (-1168) Europie (-680) i Oceanii (-1).

Liczba kleryków diecezjalnych wynosiła 67 987 (-622), wzrosła w Afryce (+505) i Oceanii (+9), a spadła w Ameryce (-524), w Europie (-497) i w Azji (-115).

Liczba kleryków zakonnych wyniosła 43 868 (-1581), wzrosła jedynie w Afryce (+402), a spadła w Azji (-1053), w Ameryce (-737), w Europie (-183) i w Oceanii (-10).

Klerycy seminariów niższych

Ogólna liczba kleryków w niższych seminariach diecezjalnych i zakonnych zmniejszyła się o 1592, osiągając stan 95 398. Wzrost odnotowano jedynie w Afryce (+375) i Oceanii (+1), a spadek nastąpił w Ameryce (-1049), Europie (-275) i Azji (-644).

Ogólna liczba kleryków seminariów niższych diecezjalnych wynosiła 73 243 (-1733), zmniejszyła się w Ameryce (-803), w Azji (-448), w Afryce (-353), w Europie (-122) i w Oceanii (-7).

Ogólna liczba kleryków seminariów niższych zakonnych wynosiła 22 155 (+141), wzrosła w Afryce (+728) i w Oceanii (+8), a spadła w Ameryce (-246), w Azji (-196), w Europie (-153).

Instytucje oświatowe i wychowawcze

W dziedzinie oświaty i wychowania Kościół w 2020 r. zarządził 72 785 przedszkolami na całym świecie, z których korzystało 7 510 632 dzieci. Liczba szkół podstawowych wynosiła 99 668 z 34 614 488 uczniami i 49 437 szkół średnich z 19 252 704 uczniami.

Ośrodki zdrowia, pomocy społecznej i charytatywnej

Liczba szpitali, za które odpowiadał Kościół w 2020 r., wynosiła 5322. Liczba przechodni to 14 415, głównie w Afryce (4956) i w Ameryce (3785).

Kościół kierował także 534 szpitalami dla trędowatych, głównie w Azji (265) i Afryce (210). Zarządził 15 204 domami dla osób star-

szych, przewlekle chorych i niepełnosprawnych, głównie w Europie (7953); 9230 domami dziecka, w przeważającej części w Azji (3201); 10 441 świetlicami dla dzieci, o największej liczbie w Azji (2801) i Ameryce (2816); 10 362 poradniami małżeńskimi, głównie w Europie (5279) i Ameryce (2604); 3137 centrami edukacji i reedukacji społecznej oraz 34 291 innymi instytucjami.

Tabele statystyczne

Poniższe dane zaczerpnięto z „Rocznika statystycznego Kościoła katolickiego”. W nawiasach zaznaczono zmiany – wzrost (+) lub spadek (-) względem roku poprzedniego.

Ludność świata – katolicy

Kontynent	Ludność	Katolicy	Procent katolików
Afryka	1 328 423 000 (+37 844 000)	256 840 000 (+5 290 000)	19,33% (-0,16)
Ameryka	1 022 967 000 (+8 560 000)	653 668 000 (+6 463 000)	63,90% (+0,1)
Azja	4 550 527 000 (+39 670 000)	151 867 000 (+2 731 000)	3,34% (+0,03)
Europa	723 056 000 (+2 657 000)	286 307 000 (+734 000)	39,60% (-0,04)
Oceania	42 163 000 (+628 000)	10 930 000 (-9000)	25,92% (-0,42)
Ogółem	7 667 136 000 (+89 359 000)	1 359 612 000 (+15 209 000)	17,73% (-0,01)

Liczba mieszkańców / katolików przypadająca na jednego kapłana

Kontynent	Liczba mieszkańców na kapłana	Liczba katolików na kapłana
Afryka	24 309 (-1784)	5089 (+3)
Ameryka	8505 (+177)	5435 (+117)
Azja	43 880 (-78)	2138 (+15)
Europa	4410 (+130)	1746 (+49)
Oceania	9378 (+349)	2431 (+53)
Ogółem	14 948 (+95)	3314 (+69)

Jednostki administracji kościelnej i placówki misyjne

Kontynent	Jednostki administracji kościelnej	Stacje misyjne z kapłanem	Stacje misyjne bez kapłana
Afryka	543 (=)	600 (-19)	72 947 (+249)
Ameryka	1097 (+2)	1112 (+149)	20 276 (-122)
Azja	545 (-1)	1093 (-66)	36 630 (-383)
Europa	761 (=)	391 (-3)	461 (-1)
Oceania	81 (=)	88 (+6)	840 (+4)
Ogółem	3027 (+1)	3284 (+67)	131 154 (-253)

Biskupi

Kontynent	Biskupi ogółem	Biskupi diecezjalni	Biskupi zakonnici
Afryka	718 (-2)	516 (=)	202 (-2)
Ameryka	2022 (+16)	1478 (+25)	544 (-9)
Azja	810 (-5)	635 (+2)	175 (-7)
Europa	1678 (-9)	1440 (-4)	238 (-5)
Oceania	135 (-1)	87 (-1)	48 (=)
Ogółem	5363 (-1)	4156 (+22)	1207 (-23)

Kapłani

Kontynent	Kapłani ogółem	Kapłani diecezjalni	Kapłani zakonnici
Afryka	50 465 (+1004)	35 561 (+1116)	14 904 (-112)
Ameryka	120 272 (-1421)	85 052 (-364)	35 220 (-1057)
Azja	71 032 (+778)	40 230 (+553)	30 802 (+225)
Europa	163 954 (-4374)	116 989 (-2880)	46 965 (-1494)
Oceania	4496 (-104)	2689 (-40)	1807 (-64)
Ogółem	410 219 (-4117)	280 521 (-1615)	129 698 (-2502)

Diakoni stali

Kontynent	Diakoni stali ogółem	Diakoni stali diecezjalni	Diakoni stali zakonni
Afryka	439 (-40)	426 (-11)	13 (-29)
Ameryka	32 226 (+558)	32 075 (+604)	151 (-46)
Azja	281 (-62)	252 (+17)	29 (-79)
Europa	15 170 (-97)	14 992 (+10)	178 (-107)
Oceania	519 (+38)	514 (+36)	5 (+2)
Ogółem	48 635 (+397)	48 259 (+656)	376 (-259)

Bracia zakonni i siostry zakonne

Kontynent	Bracia zakonni	Siostry zakonne
Afryka	9188 (+103)	79 557 (+2503)
Ameryka	13 198 (-537)	150 391 (-4326)
Azja	12 604 (+347)	175 128 (+364)
Europa	14 466 (+428)	207 994 (-8852)
Oceania	1113 (-67)	6476 (-242)
Ogółem	50 569 (+274)	619 546 (-10 553)

Członkowie instytutów świeckich

Kontynent	Członkowie męskich instytutów świeckich	Członkowie żeńskich instytutów świeckich
Afryka	58 (-14)	1262 (+60)
Ameryka	181 (+11)	5044 (-81)
Azja	47 (+4)	1841 (-2)
Europa	296 (=)	11 789 (-924)
Oceania	1 (=)	30 (=)
Ogółem	583 (+1)	19 966 (-947)

Misjonarze świeccy, katecheci

Kontynent	Misjonarze świeccy	Katecheci
Afryka	8561 (+559)	453 985 (+14 766)
Ameryka	352 397 (+3535)	1 559 772 (-162 010)
Azja	45 684 (+4114)	372 183 (-18 282)
Europa	6769 (-5064)	483 696 (-24 954)
Oceania	150 (-23)	13 413 (-505)
Ogółem	413 561 (+3121)	2 883 049 (-190 985)

Klerycy seminariów wyższych – diecezjalnych i zakonnych

Kontynent	Klerycy seminariów wyższych ogółem	Klerycy seminariów wyższych diecezjalnych	Klerycy seminariów wyższych zakonnych
Afryka	33 628 (+907)	22 205 (+505)	11 423 (+402)
Ameryka	29 403 (-1261)	20 596 (-524)	8807 (-737)
Azja	32 653 (-1168)	15 732 (-115)	16 921 (-1053)
Europa	15 208 (-680)	8854 (-497)	6354 (-183)
Oceania	963 (-1)	600 (+9)	363 (-10)
Ogółem	111 855 (-2203)	67 987 (-622)	43 868 (-1581)

Klerycy seminariów niższych – diecezjalnych i zakonnych

Kontynent	Klerycy seminariów niższych ogółem	Klerycy seminariów niższych diecezjalnych	Klerycy seminariów niższych zakonnych
Afryka	52 411 (+375)	45 531 (-353)	6880 (+728)
Ameryka	10 143 (-1049)	7289 (-803)	2854 (-246)
Azja	24 742 (-644)	15 190 (-448)	9552 (-196)
Europa	7902 (-275)	5058 (-122)	2844 (-153)
Oceania	200 (+1)	175 (-7)	25 (+8)
Ogółem	95 398 (-1592)	73 243 (-1733)	22 155 (+141)

Szkoły i uczniowie

Kontynent	Przed-szkola	Dzieci w przedszkolach	Szkoły podstawowe	Uczniowie szkół podstawowych	Szkoły średnie	Uczniowie szkół średnich	Uczniowie szkół wyższych	Studenci uniwersytetów
Afryka	19 872	2 437 885	42 435	18 810 233	15 407	5 409 351	174 567	211 581
Ameryka	16 353	1 141 880	21 258	5 577 998	12 141	3 444 028	685 777	2 262 386
Azja	13 718	1 998 386	16 121	6 345 975	11 714	6 017 621	1 253 370	460 761
Europa	21 373	1 858 098	15 566	3 054 769	9413	3 868 937	280 730	795 050
Oceania	1469	74 383	4288	825 513	762	512 767	9343	41 568
Ogółem	72 785	7 510 632	99 668	34 614 488	49 437	19 252 704	2 403 787	3 771 946

Ośrodki zdrowia, pomocy społecznej i charytatywne

Kontynent	Szpita- tale	Przy- chodnie	Szpita- le dla trędo- watyh	Domy dla osób starszych, chronicznie chorych, niepełnosprawnych	Siero- cince	Świetlice dla dzieci	Porad- nie mał- żeńskie	Centra edu- kacji i reedukacji	Inne insty- tucje
Afryka	1491	4956	210	661	1639	2153	1396	371	1184
Ameryka	1373	3785	39	3467	2099	2816	2604	1372	13 346
Azja	1183	2692	265	2716	3201	2801	845	501	2937
Europa	1004	2438	19	7953	2195	2503	5279	815	16 535
Oceania	271	544	1	407	96	168	238	78	289
Ogółem	5322	14 415	534	15 204	9230	10 441	10 362	3137	34 291

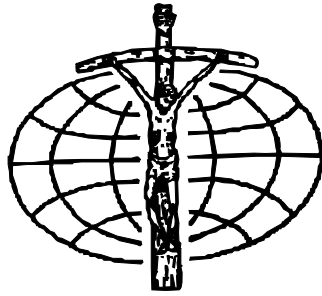
Jednostki administracji kościelnej podlegające Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów

Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów podlega 1118 jednostek administracji kościelnej – w Afryce 518, w Azji 483, w Ameryce 71, w Oceanii 46.

Kontynent	M	AD	D	OT	WA	PA	MSI	PT	AA	OP	OGÓŁEM
Afryka	94	3	395	–	19	3	1	–	–	3	518
Ameryka	5		22	–	40	1	2	1	–	–	71
Azja	78	1	343	1	17	34	3	–	4	2	483
Oceania	11		31	–	–	1	2	–	–	1	46
OGÓŁEM	188	4	791	1	76	39	8	1	4	6	1118

Legenda: metropolia (M), archidiecezja (AD), diecezja (D), opactwo terytorialne (OT), wikariat apostolski (WA), prefektura apostolska (PA), misja sui iuris (MSI), prałatura terytorialna (PT), administratura apostolska (AA), ordynariat polowy (OP).

PAPIESKIE DZIEŁO ROZKRZEWIANIA WIARY

www.pdrw.missio.org.pl

2018 – 2026

Wielka Nowenna Różańcowa

TEMATY

poszczególnych lat nowenny

- ➔ **2018 r.** – Tajemnice Jezusa i Maryi drogą do dojrzałego życia duchowego
- ➔ **2019 r.** – Duchowość bł. Pauliny M. Jaricot – założycielki Żywego Różańca i Dzieła Rozkrzewiania Wiary
- ➔ **2020 r.** – Żywy Różaniec znakiem jedności z Ojcem Świętym i Kościołem
- ➔ **2021 r.** – Różaniec modlitwą o zbawienie innych
- ➔ **2022 r.** – Żywy Różaniec wsparciem dzieła misyjnego
- ➔ **2023 r.** – Różaniec nadzieją i siłą dla chorych i cierpiących
- ➔ **2024 r.** – Ewangelizacja z różańcem w ręku
- ➔ **2025 r.** – Żywy Różaniec w przekazie mass mediów
- ➔ **2026 r.** – Różaniec modlitwą o Boże Miłosierdzie dla świata

PATRONI NOWENNY

Matka Boża Różańcowa, św. Jan Paweł II,
bł. ks. Ignacy Kłopotowski, bł. Paulina Jaricot

TYDZIEŃ MISYJNY ONLINE

WERSJA ELEKTRONICZNA

missio.page.link/TM2023

1. Plakat (pdf)
2. Przekaz Dar serca dla misji (pdf)
3. Film: "Serce pewnej misjonarki. Historia Pauliny Jaricot"
https://missio.page.link/TM2023_Paulina_film
4. Materiały na Tydzień Misyjny 2023 (pdf)